

நா.மு.நா.டு

தேசிய தினசரி National Tamil Daily

நாள் 7 விசுவாச சித்திரை 13 துவைஜ பிறை 22 (25-4-65) சூரியற்கிழமை இலாபம் 7

யாழ்ப்பாணத்தில்
ஸ்தலஸ்தாபனம்
யாழ்ப்பாணம், ஞாயிறு
ஸ்தலஸ்தாபன மந்திரி
திரு. எம். திருச்செல்வம்
நேற்று பகல் 11 யாழ்ப்பாணம்
யில் யாழ்ப்பாணம் வந்து
சேர்ந்தார். அவர் இங்கு பல
கூட்டங்களிலும் நிகழ்ச்சி
களிலும் கலந்துகொள்வார்.

சிறுபான்மையினர் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு

**தேவிபுரத்தில் நிவாரண
வேலைகள் ஆரம்பம்**
விவரம் நடவடிக்கைகளை
மேற்கொள்ள உயர்தர மகாநாடு

மந்திரிசபை கூட்டம் ஆரம்பம்
— கோ. பாலசுந்தரம் —

சிறுபான்மையினர் எதிர்நோக்கும் பல பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக ஆராய விசேஷ
மந்திரிசபை கூட்டமொன்றைக் கூட்டி பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்கா ஏற்
பாடுகள் செய்துள்ளார்.

வவனியா. சனி முல்லைத்தீவு காரியாதி
காரியின் தீவிரமுயற்சிகளைத்
தொடர்ந்து இந்த நிவாரண
வேலைத்திட்டம் ஆரம்பமாகி
யுள்ளது. முல்லைத்தீவுப்பகு
தியிலுள்ள கொக்குளாய்,
அலம்பல், புதுக்குடியிருப்பு
ஆகிய இடங்களிலும் இப்ப
டியான நிவாரண வேலைகள்
ஆரம்பிக்கப் படவேண்டு
மென்று வவனியா அரசாங்க
அதிபரை காரியாதி காரி
கேட்டுள்ளார். இதனை,
சமூகசேவைப்பகுதி உத்தி
யோகஸ்தர்களின் பரிசீல
னைக்கு அரசாங்க அதிபர்
விட்டுள்ளார்.

மொழி சம்பந்தமாகவும்
நிர்வாகம் சம்பந்தமாகவும்
தமிழ் பேசும் மக்களை
எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைக
ளுக்குத் தீர்வு கண்டுஅவற்றை
நிவர்த்திக்கவேண்டிய வகை
யில் மசோதாக்களைப் பார்லி
மெண்டுக்குக் கொண்டுவரு
வதே இந்த மந்திரிசபைக்
கூட்டத்தின் நோக்கமாக
இருக்கும்.

இதுதவிர அரசாங்க நிர்
வாக இலாகாக்களிலும், அரச
சாங்க கூட்டுஸ்தாபனங்களி
லும் நடைமுறையிலிருந்து
வந்த சிறுபான்மையினரைப்
பாதிக்கக் கூடிய பல
முக்கிய பிரச்சனைகளுக்கும்
தீர்வுகாணப்பட இருக்கி
றது.

ஸ்ரீமாவை டட்லி அழைப்பாரா?

மொழிப் பிரச்சனையில் புதிய தீர்வு

கொழும்பு, சனி
சிறுபான்மையினர்களுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைப்
பதற்கு தான் எடுக்கவிருக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு
ஒத்துழைப்புத் தரும்படி முன்னாள் பிரதமரும் தற்
போதைய எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான திருமதி
ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவை தேசிய அரசாங்கப்
பிரதமர் திரு. டட்லி சேனநாயக்கா கேட்டுக்கொள்ள
விருப்பதாக அறியப்படுகிறது.

வவனியா மாவட்டத்தில்
அதிக்கமாகப் பாதிக்கப்பட்ட
முல்லைத்தீவுப் பகுதியிலுள்ள
தேவிபுரத்துக்கு வவனியா
அரசாங்க அதிபர் நேரில்
விஜயம் செய்து அங்குள்ள
மக்களின் கஷ்டத்தை
கேட்டறிந்தார். அரசாங்க
அதிபருடன் சமூகசேவைப்
பகுதி உத்தியோகஸ்தர்கள
ளும் சென்றிருந்தனர். இப்
பகுதி மக்களின் கஷ்டத்
டத்தைத் தீர்க்கும் முகமாக
தேவிபுர குடியேற்றத்திட்ட
உத்தியோகத்தர் தலைமை
யில் நேற்று நிவாரணவேலை
கள் ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்
டன. மக்கள் இங்கு
உற்சாகத்துடன் வேலை
செய்துவருவது குறிப்பிடத்
தக்கது இந்த வேலைகளை
வவனியா சமூகசேவைப்
பகுதி உத்தியோகஸ்தர்கள்
மேற்பார்வையிட்டு வருகின்
றனர்.

பிரதமருக்குவாழ்த்து
கொழும்பு, சனி
பிரதமர் டட்லி சேனநா
யக்காவுக்கு சினப் பிரதமர்
திரு. கு. என்-லாய்வாழ்த்துச்
செய்தியொன்றை அனுப்பி
வைத்துள்ளார்.

மே கிணம்
ஹட்டன், சனி
இலங்கைத் தொழிலாளர்
கழகத்தினால் ஓளுங்கு செய்
யப்பட்டுள்ள மே தினக்கூட்
டம், ஹட்டன் டன்பார்
மைதானத்தில் நடைபெறும்
கூட்டத்துக்கு திரு. அ.
அமிர் தவிங்கம் தலைமை
வகிப்பார்.

சுற்றறிக்கைகள் மூலம்
தற்பொழுது இருந்துவரும்
நிர்வாகச் சீர்கேடுகளை
நிவர்த்திசெய்ய ஏற்பாடு
கள் செய்யப்பட்டுவருவதா
கத்தெரியவருகிறது.

நாகநாதன் லண்டன் செல்வார்

கொழும்பு, சனி
நல்லூர்த் தொகுதி பாரா
ளுமன்ற உறுப்பினர் டாக்டர்
ஈ. எம். வி. நாகநாதன்
மே மாத நடுப்பகுதியில்
வைத்திய சிகிச்சைக்காக
லண்டன் செல்லவிருக்கிறார்.
குடலுடன் சம்பந்தப்
பட்ட சத்திரசிகிச்சைக்கா
கவே இவர் லண்டன் செல்
கிறார். ஏற்கனவே இருதய
நோய் இருந்தமையால்
இங்கு சத்திரசிகிச்சை செய்
வதிலும் பார்க்க லண்ட
னுக்குச் செல்வது நல்ல
தென டாக்டர்கள் ஆலோ
சனை கூறியிருப்பதைத்
தொடர்ந்துதான் டாக்டர்
நாகநாதன் லண்டன் செல்ல
தீர்மானித்ததாகத் தெரிய
வருகிறது.

பேட்டி கண்டனர்

யாழ்ப்பாணம், சனி
யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத்
துறைமுகச் சேவை சமாசத்
தின் நிர்வாகிகள் நேற்றைய
தினம் கூட்டுறவு ஆணையா
ளரைப் பேட்டி கண்டு தமது
கஷ்டங்களையும் தொல்லை
களையும் எடுத்துக் கூறினர்.
ஒரு தினத்தில் மட்டும்
மேன் நிர்வாகிகள் மூலம்

இந்தியர் பிரச்சனையைத்
திர்க்க இந்தியப் பிரதமர்
திரு. சால்திரியுடன் திருமதி
பண்டாரநாயக்கா நடத்திய
பேச்சுவார்த்தைகளில்
தாம் ஒத்துழைப்புக்கொடுத்
ததுபோல தேசிய முக்கியத்
துவம் நிறைந்த சிறுபான்
மையினர் பிரச்சனையைத்
திர்க்க எடுக்கும் நடவடிக்
கைகளில் ஒத்துழைப்புக்
கிடைக்குமென பிரதமர்
எதிர்பார்ப்பதாகவும் கூறப்
படுகிறது.

அரசியல் முக்கியத்துவம்
நிறைந்த உள்ளநாட்டுப்பிரச்
னையாகவிருப்பதால் இப்
பிரச்சனையை அரசியல்
போராட்டங்களுக்கு உப
யோகிக்கும் நோக்கத்துடன்
எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒத்து
ழைப்புக் கொடுக்காமல்
விட்டுவிடலாமென சில அரசி
யல் வட்டாரங்கள் கருது
கின்றன.

எதிர்க்கட்சி அங்கத்தவர்
களான மூதூர் இரண்டா
வது எம். பி. திரு. ஜனாப்
மஜீத், கட்டு கம்பனை எம்.
பி. திரு. டி. பி. சுபசிங்கா
ஆகியவர்கள் சிறுபான்மை
யினர்களுடைய பிரச்சனைகளை
திர்க்க அரசாங்கம் எடுக்கும்
நடவடிக்கைகளுக்கு ஒத்து
ழைப்புக்கொடுப்பதென
சிம்மாசனப்பிரச்சன்க விவா
தத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்
கள். இவர்கள் இருவரும்
அறிந்த ஆணையாளர் அவர்
களது சேவையைப் பாராட்
டியும், தொழிலாளர்களது
கஷ்டங்கள் தீருவதற்காக
நடவடிக்கையை எடுத்
தாகவும் தெரிவித்தார்.

சுதந்திரக்கட்சி எம். பி.
க்கள் என்பது குறிப்பிடத்
தக்கது.

சமசமாஜக்கட்சியின்
சார்பில் பேசிய
கொழும்பு தெற்கு அங்
கத்தவர் திரு. பெர்னாட்
சொல்லாவும் சிறுபான்மை
யினர் பிரச்சனை தீர்த்துவைக்
கவேண்டுமெனவும் அதற்கு
தமது கட்சி ஒத்துழைப்புத்
தரும் எனவும் தெரிவித்
திருந்தார்.
வலப்பனை எம். பி. திரு.
ஹேரத் பௌத்த சிங்கள
அரசாங்கம் ஒன்றை அமைப்
பது தான் தமது கட்சியின்
லட்சியம் எனப்பேசி
தமிழ் பேசும் மக்களை
ஒகிதுக்வைத்ததை எதிர்க்
கட்சியினர் அநேகர்
ஆட்சேபித் திருப்பதாகவும்
தெரிகிறது. இவருடைய
பேச்சுத்தான் மூதூர்
மஜீத்ததை பகிரங்கமாகப்
பேச வைத்தனெவுதம்
பாராளுமன்ற வட்டாரங்
கள் கூறுகின்றன.

வெளிவிவகார

அமைச்சின்க' டப்பாடு
பம்பல் சனி
அவசியம்
மருந்து வன
வெளிநாட்
வைக்கப்
திக்கப்
பொர
றை
கள்
அ

**பாத்திரங்கள் வாங்கும் பொழுது
டொலர் மார்க் என்றே கேளுங்கள்**

**பாவனைக்குச் சிறந்தது
டொலர் மார்க்
அலுமினியப் பாத்திரங்கள்**

டொலர் கோர்ப்பரேஷன்
14-டாம் வீதி கொழும்பு

உற்பத்தியாளர்கள்:
அலுமினிய தொழிற்சாலை
மாவிட்டபுரம்.

வேண்டும்போலிருந்தது. கருணாவுக்கு. உடலை நன்கு கவனித்துக்கொள்ளும் படி கடிதம் எழுதினான். கண்ணம்மா நலமடையவேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டிக்கொண்டாள்.

கண்ணம்மாவின் கடிதத்தை எதிர்பார்த்து ஏங்கிக் கொண்டிருந்தாள் கருணா. சென்று பார்க்க முடியாத நிலையிலிருந்து அவளுக்குக் கடிதம் வராதது பெரும் துயரை அளித்தது. என்னவோ எதுவோ வென்றேங்கினாள். இறுதியிற்கடிதம் வந்தது.

கார் முகிலைக் கண்ட மயிலென அவள் உள்ளம் துள்ளிக்குதித்தது. கடிதத்தைப் பிரித்தவள் கையெழுத்து வேறுகவிருப்பதைக் கண்டாள். அவசர அவசரமாகக் கடிதத்தைப் படித்தாள். "அன்பின் கருணா"

என்று கடிதம் தொடங்கியது. "நான் மானிப்பாய் ஆஸ்பத்திரியிலிருக்கிறேன். என்னைக்கடுமையான விஷசுரம் பீடித்திருக்கிறது. என்னால் எதுவுமே செய்ய இயலவில்லை." இதை வாசித்ததும் கருணாவுக்கே விஷசுரம் வந்து விட்டதுபோலிருந்தது. "என் தங்கையைக் கொண்டே இக்கடிதத்தை எழுதுவீர்களேன். என் இறுதிநாள் என்னை நோக்கி நெருங்கிவருகிறது." "ஐயோ கண்ணம்மா! ஏனிப்படி எழுதுகிறாய்?" - கருணா கதறிவிட்டாள். அவளது கரங்கள் பதறின. மேலே கடிதத்தைப் படித்தாள். "இப்படி எழுதியதற்காக அழாதே கருணா. பிறந்தவரயாவரும் இறப்பதுறுதி. எங்கோ இருந்துகொண்டு தன் இறப்பிற்காக வருந்தப்போகும் தோழிக்குத் தானே ஆறுதல் கூறினாள் அவள். "மரணத்தறுவாயிலிருக்கும் எனக்கு ஒரே ஒரு ஆசைதானிருக்கிறது. என் உள்ளம் ஒருமுறை உன்னைக் காணத்துடிக்கின்றது." "கண்ணம்மா! என் உள்ளம் உன்னைக் காண்பதற்காக என்னைவிட்டே பிரிந்து சென்றுவிட்டதடி" என்று கத்தினாள் கருணா. கடிதம் தொடர்ந்து கூறியது. "கடைசிமுறையாக உன்னை நான் காணத்துடிக்கின்றேன். மரணத்தின் வாயிலில் நின்றுகொண்டு உன்னைத்திரும்பிப் பார்க்கத் தவிக்கின்றேன். எனது இறுதி ஆசை இது தான் கருணா. எனது இறுதி ஆசையை நிறைவேற்ற மறுத்துவிடாதே கருணா. இறுதியாக ஒரே ஒரு முறை நீ என்னுடன் பேசக்கூட வேண்டாம். உன்னை ஒரு முறை பார்த்தால் போதும்." இதை உன்பெற்றோரிடம் கூறி எப்படியாவது அனுமதி வாங்கிவா. அதற்கு மேல் கருணாவால் படிக்க முடியவில்லை. அவள் இதயத்துடிப்பு நின்றுவிடும்போலிருந்தது. "கண்ணம்மா! உன்னைக்காண எனக்கு மட்டும் ஆசையில்லையா? நீ நோயுற்று இறக்கும் தறுவாயிலிருக்கிறாய். நான் உன்னைக்காணாததால் இறக்கும் தறுவாயிலிருக்கின்றேனடி" என்று விம்மிவிம்மி யழுதாள் கருணா.

"அம்மா, அம்மா" என்ற ஹைத்தடி கருணா தாயிடம் சென்றாள். மகளின் கண்கள் கலங்கியிருப்பதைக் கண்ட அன்னை "என்ன கருணா, என்ன" என்று அன்புடன் அவசரமாகக் கேட்டாள். "அம்மா, கண்ணம்மாவுக்கு விஷசுரமாம்" என்று கண்ணீர் பெருகக்கூறினாள் கருணா. "உனக்கு இதெல்லாம் ஆர் சொன்னது?" இது அன்னையின் வினா. "கடிதம் வந்திருக்கம்மா. கண்ணம்மாவின் எழுதக்கூட இயலவில்லையாம். "கடிதம் எழுதக்கூடத் துணிஞ்சிட்டாளா? வரவர உலகம் கெட்டுப்போச்சு." "கடிதம் எழுதுவதில் என்னம்மா தப்பிட்டு அதற்குக்கூட அவசரம் இல்லை யா?"

"உரிமையில்லையா?" "ஆகா, என்ன சுகந்தம்! என்ன அழகு!"

"அம்மா, அம்மா" என்று ஹைத்தடி கருணா தாயிடம் சென்றாள். மகளின் கண்கள் கலங்கியிருப்பதைக் கண்ட அன்னை "என்ன கருணா, என்ன" என்று அன்புடன் அவசரமாகக் கேட்டாள். "அம்மா, கண்ணம்மாவுக்கு விஷசுரமாம்" என்று கண்ணீர் பெருகக்கூறினாள் கருணா. "உனக்கு இதெல்லாம் ஆர் சொன்னது?" இது அன்னையின் வினா. "கடிதம் வந்திருக்கம்மா. கண்ணம்மாவின் எழுதக்கூட இயலவில்லையாம். "கடிதம் எழுதக்கூடத் துணிஞ்சிட்டாளா? வரவர உலகம் கெட்டுப்போச்சு." "கடிதம் எழுதுவதில் என்னம்மா தப்பிட்டு அதற்குக்கூட அவசரம் இல்லை யா?"

"உரிமையில்லையா?" "ஆகா, என்ன சுகந்தம்! என்ன அழகு!"

"அம்மா, அம்மா" என்று ஹைத்தடி கருணா தாயிடம் சென்றாள். மகளின் கண்கள் கலங்கியிருப்பதைக் கண்ட அன்னை "என்ன கருணா, என்ன" என்று அன்புடன் அவசரமாகக் கேட்டாள். "அம்மா, கண்ணம்மாவுக்கு விஷசுரமாம்" என்று கண்ணீர் பெருகக்கூறினாள் கருணா. "உனக்கு இதெல்லாம் ஆர் சொன்னது?" இது அன்னையின் வினா. "கடிதம் வந்திருக்கம்மா. கண்ணம்மாவின் எழுதக்கூட இயலவில்லையாம். "கடிதம் எழுதக்கூடத் துணிஞ்சிட்டாளா? வரவர உலகம் கெட்டுப்போச்சு." "கடிதம் எழுதுவதில் என்னம்மா தப்பிட்டு அதற்குக்கூட அவசரம் இல்லை யா?"

"உரிமையில்லையா?" "ஆகா, என்ன சுகந்தம்! என்ன அழகு!"

"அம்மா, அம்மா" என்று ஹைத்தடி கருணா தாயிடம் சென்றாள். மகளின் கண்கள் கலங்கியிருப்பதைக் கண்ட அன்னை "என்ன கருணா, என்ன" என்று அன்புடன் அவசரமாகக் கேட்டாள். "அம்மா, கண்ணம்மாவுக்கு விஷசுரமாம்" என்று கண்ணீர் பெருகக்கூறினாள் கருணா. "உனக்கு இதெல்லாம் ஆர் சொன்னது?" இது அன்னையின் வினா. "கடிதம் வந்திருக்கம்மா. கண்ணம்மாவின் எழுதக்கூட இயலவில்லையாம். "கடிதம் எழுதக்கூடத் துணிஞ்சிட்டாளா? வரவர உலகம் கெட்டுப்போச்சு." "கடிதம் எழுதுவதில் என்னம்மா தப்பிட்டு அதற்குக்கூட அவசரம் இல்லை யா?"

"உரிமையில்லையா?" "ஆகா, என்ன சுகந்தம்! என்ன அழகு!"

சிறுகதை (8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யென்பதுதான் தாயின் வாதம். ஆம், கண்ணம்மா சிறுபான்மை வகுப்பைச் சார்ந்தவள். சாதிவித்தியாசம் பாராட்டித்தான் இதுவரை அவர்கள் அன்புக்குத் தடைபோடப்பட்டிருந்தது. "உனக்கு இதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. நீ சின்னப் பிள்ளை" என்று பதிலளித்தாள் தாய்.

"நான் ஒன்றும் சின்னக் குழந்தையல்லே. எனக்கு எல்லாம் தெரியும். அம்மா! கண்ணம்மாவுக்கு வருத்தம் கடுமையாம். என்னைப் பார்க்க ஆசையாக இருக்கின்றது என்று எழுதியிருக்கிறோம்மா?"

"ஓ, அவ்வளவு தூரத்துக்கு வந்திட்டாளா?"

"அம்மா, அப்படியெல்லாம் சொல்லாதீர்கள். அவள் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றாள். என்னுடைய உயிர்த்தோழி மரணவாயிலில் நிற்கின்றோம்மா. ஐயோ! கடைசியாக ஒருமுறை-ஒரேயொருமுறை பார்க்க விரும்புகின்றாள். அவளை இந்த நேரத்திலாவது போய்ப் பார்க்கத்துடிக்கும் என்னைத் தடுக்காதீர்களம்மா. தயவு செய்து தடுக்காதீர்கள். உங்களைக் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன். ஒமென்று சொல்லுங்களம்மா." கருணா கெஞ்சினாள்; கதறினாள்.

"கருணா, நீ என்னதான் அழுதாலும் நான் அவள் வீட்டிற்குப் போகவிடமாட்டேன். சொன்னால் சொன்னது தான்."

"மானிப்பாய் ஆஸ்பத்திரிக்குத் தானேயம்மா." தாயின் உள்ளம் இதற்காவது இணங்காதா? "இரங்காதா? என்று கருணா ஏங்கினாள். "ஆஸ்பத்திரிக்குக்கூட நீ போகக்கூடாது. குறைந்த சாதிக்காரரோடே என்ன உறவு வேண்டிக் கிடக்கிறது?"

"குறைந்த சாதி! அப்படியென்றால் என்னம்மா? இறைவன் உங்களையும் அவர்களையும் வித்தியாசமாகப் படைத்திருக்கிறானா? அவர்களுக்கு கைக்கால் ஏதாவது இல்லையா? அல்லது

உங்களுக்குக் கொம்புமுனைத் திருக்கிறதா? உங்கள் வீட்டிற்குள் அவர்கள் வரக்கூடாது. உலகமக்களுக்கே தந்தை தாயான அந்த இறைவனின் திருக்கோயிலுக்குள் கூட அவர்களைப் போக வேண்டாமென்கிறீர்களே! அப்படிக்கூற உங்களுக்கு என்ன உரிமையிருக்கிறது? மிருகங்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகூட அவர்களுக்கு அளிக்க மறுக்கிறீர்களே? ஏன், உங்கள் சாதி வியாதியை உங்களுடன் வைத்திருங்கள். எங்கள் அன்புப் பிணைப்பை அறுத்தெறிய அதை உபயோகிக்காதீர்கள்." தன் கோபத்தையெல்லாம் கருணா மூச்சுவிடாமல் படபடவென்று கொட்டினாள்.

(9ம் பக்கம் பார்க்க)

அடடா! பொன்ட்ஸ் பாவித்திருக்கிறாய், போலிருக்கே, ஆகா, என்ன சுகந்தம்! என்ன அழகு!

அழகு பெண்மணிகள் தேர்ந்தெடுப்பது பட்டுப்போல் மிருதுவான; நேர்த்தியான பொன்ட்ஸ் டிரீம்பிளவர் டால்கம் பெளடர், ஏனெனில் அது அழகினுக்கு அழகுச்செய்து, ஸ்நானத்திற்கு பின் அனுபவிக்கும் குளிர் புத்துணர்ச்சியை எப்போதும் அளித்து, உடல் முழுவதும் இனிய நறுமணம் சூழ்ந்திருக்கச் செய்கிறது.

நறுமணம் சூழ்ந்த புத்துணர்ச்சியுடன், அழகிய தோற்றமளிக்க, பொன்ட்ஸ் டிரீம்பிளவர் டால்கம் பவுடர் பாவிப்புகள்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org

இறந்த பிறகு மீண்டும்

உயிர் பெறும் நாட்களை

அதனால் பாதுகாப்புக்

கல்லறை கட்டுகிறார்கள்

நீங்கள் இறந்த பிறகு தங்களுடைய உடல் கொஞ்சமும் கெட்டுப் போகாத படி பாதுகாப்பாக வைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய அமெரிக்காவில் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் முயற்சித்து வருகின்றனர். தங்களுடைய மரணநோய்க்கு வைத்தியத்துறையில் ஏதாவது ஒரு மருந்து கண்டுபிடிக்கப்படும் போது அதன் மூலம் மீண்டும் உயிர்பெறலாமென்னும் நம்பிக்கையில் தான் மேற்கூறிய முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இந்த அடிப்படையில் முதலாவது உறைநிலைக் கல்லறை கூடிய விரைவில் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகரில் அமையவிருக்கிறது. இக்கல்லறை ஐஸ் கல்லறை என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

பிரேதங்களை (நீர்) உறைநிலைக்கு 200 டிகிரிக்கும் கீழான குளிர் நிலையில் உறைய வைத்து அவற்றை ஸ்டெயின்லெஸ் உருக்கி இலான கூட்டுக்குள் அடுக்கி வைப்பதென்பது தான் ஐஸ் கல்லறை ஏற்பாட்டின் நோக்கமாகும். அந்த நிலையில் பிரேதங்கள் கொஞ்சமும் கெடாமல் பாதுகாப்பாக இருக்கும். வேண்டிய நேரத்தில் அவற்றை வெளியே எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மிச்சிகள் மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ராபர்ட் எட்டிங்கெர் என்பவர்தான் இந்த ஏற்பாட்டுக்கு யோசனை கூறி முதல் நடவடிக்கை மேற்கொண்டவர். "சிரஞ்சிவத்து வாய்ப்பு" என்னும் தலைப்பில் அவர் ஒரு புத்தகமும் எழுதியுள்ளார். தன்னுடைய குடும்பத்தினர் இறந்த பிறகு அவர்களுடைய உடலை மேற்கூறியவகையில் பாதுகாத்து வைப்பதற்கு அவர் பணம் ஒதுக்கியுள்ளார்.

இந்த ஏற்பாடு அமெரிக்காவில் ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்துள்ளது. உடல் எப்படி பாதுகாத்து வைக்கப்படும் என்பது பற்றி அவர்கள் விசாரித்து அறிந்து வருகின்றனர். லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகரில் அமைய விருக்கும் முதல் ஐஸ் கல்லறையில் 4000 பிரேதங்களைப் பாதுகாக்க இடவசதி இருக்கும். மீண்டும் உயிர்பெற ஆசையுள்ள

வர்களின் பிரேதங்கள் அங்கு அடுக்கிவைக்கப்படும். எல்லாச் செலவும் உட்பட செலவு ரூ. 20,000 ஆகும். இதனைக்கட்டிவரும் நிறுவனத்தின் தலைவர் கூறுகையில், "இறந்த பிறகு நானும் அதில் இடம்பெறுவேன் என்றார்."

"நான் ஏன் இடம் பெறக் கூடாது. நான் மீண்டும் உயிர் பெறுவதற்குள்ள வாய்ப்பு இது ஒன்று தான். இப்போதைய அதிர்ஷ்டத்தை விட அது நல்ல அதிர்ஷ்டம்" என்று செய்தியாளர்களிடம் கூறினார்.

லண்டனில் கண்ணீர்

பிரிட்டிஷ் கண் மருத்துவர்கள் கண்பிடித்துள்ள புதிய முறையொன்று, உலகெங்கிலுமுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான குருடர்களுக்கு பார்வை கொடுக்கக்கூடியதாக இறுதியில் அமையலாம்.

மீனிடப்பிறவி எடுப்பதற்குப் பூர்வ புண்ணியம் வேண்டும். எடுத்தும், கூன், குருடு, செவிடு இன்றிப் பிறத்தல் வேண்டும். இவையெல்லாமிருந்தும், தெய்வபக்தியுடனும் தெய்வழிபாட்டுடனும் பிறத்தல் அரிதிலும் அரிது. அதனிலும் அரிது ஒரு ஜீவன் முத்தரைத் தரிசிக்கக்கிடைக்கும்பேறே. அப்படியொரு ஞானியை, ஜீவன் முத்தரை எங்களுடைய காலத்தில் தரிசிக்கவும், அவர்களது வாயிலிருந்து வரும் உயர்ந்த வாக்கியங்களைக்கேட்கவும், ஆசையும் ஆதரவையும் ஆசிகளையும் பெறவும் கிடைத்ததே எமக்கு இப்பிறவியில் கிடைத்தற்கரிய பெறுபேறும். இதனால் எங்கள் ஈழ மணித்திருநாடு புகழும் புனிதமும் அடைந்துள்ளது.

நல்ல நகரக் கரசே நானிலத்தோர் போற்றும் செல்லப்பரென்றும் ஞான தேசிகளே - தொல் லுலகில் யோகமுனி எந்தைதனைத் தந்தளித்த தூயோனே தேகமதே யானென்னுஞ் சிந்தையறு

சுவாமிகளையான் முதற் சந்தித்தது, 1925-ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் எங்கள் இல்லத்திலாகும். அதன் பின்னர், 1934-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற எங்கள் திருமணத்தின்பின்பே சுவாமிகளைச் சந்திக்கவும், அவர்களது ஆச்சிரமத்தைத் தரிசிக்கவும் பெறுபெற்றேன்.

அன்று ஒரு வெள்ளிக்கிழமை. (பங்குனி உத்திரத் தன்று எங்கள் திருமணம். அதற்கு அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை

மாலைப்பொழுது. நாங்கள் இருவருமாக ஒரு பெரிய வெள்ளித் தட்டத்தில், பூஷ்பம், பழம், கற்பூரம், சந்தனக்குச்சி முதலியன வெல்லாம் வைத்து வேறும் ஏதோ வெல்லாம் வைத்து எடுத்த அச்சிரமத்தை அடைந்த பொழுது யாருமே அங்கு இல்லை. அருமையான சூழ்நிலை. அச்சூழ்நிலை எவருக்குமே உயந்த எண்ணக்களையும் மனச்சாந்தியையும் அளிக்கவல்லதாயிருந்தது. சுவாமிகளே தனித்திருந்தார்கள். அவர்கள் எங்களை எதிர்பார்த்திருந்தது போலவே இருந்தது. ஏதோ ஆனந்தமாகப்பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதனைத்தான் பின்னர் எனது கணவர் "சுவாமி அவர்கள் இன்று நல்ல சந்தோஷமாக இருந்தார்கள்" என்று எனக்குச் சொன்னார். கொண்டு சென்றவைகளை சுவாமிகள் முன் வைத்து நமஸ்கரித்துவிட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தோம். சுவாமிகள் ஏதோ எல்லாம் என்னுணைவருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது யாரோ இருவர் அங்கு வந்து நமஸ்கரித்துவிட்டு மறுபக்கத்தில் உட்கார்ந்தார்கள். வந்திருந்தவர்களிடம் சுவாமிகள் "இவர்கள் யாரெனத் தெரியுமா" எனக்கேட்டதும் வந்தவர்கள் "தெரியும்சுவாமி" என்றார்கள். பின்னர் சுவாமி அவர்கள் எனதுபெயரையும் நான் பிறந்தநகரத்திரத்

தையும் கேட்டார்கள் சொன்னேன், அதற்கு அவர்கள் சொன்னதாவது: "ம-இரண்டும் மெல்லினமாகத்தான் இருக்கிறது. அப்ப இவரையும் எங்கள் இடாப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளுவோம்" என்றார்கள். சிறிது நேரத்தின் பின்னர் சுவாமிகளின் விருப்பத்தின்படி எங்களிருவருக்கும் உணவளிக்கப்பட்டது. அதன்பின்னர் சுவாமிகள் எங்களிருவருக்கும் தோடம்பழங்கள் அளித்ததும் அவர்களிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு எமது இல்லம் திரும்பினோம்.

அந்த நாட்களில் சுவாமிகள் அடிக்கடி எனது வாழ்க்கைத்துணைவரைச் சந்திப்பதற்கு எமது இல்லத்துக்கு வருவதுண்டு. சுவாமிகளைப் பற்றிப் பலரும் பலவாறுகச் சொல்லக் கேட்டிருந்தேன். அதன் பயனாக எனக்கும் முதலில் சுவாமிகளைச் சந்திப்பதற்குப் பயமாகவேயிருந்தது. என்னை சுவாமி ஏசுவாரோ அல்லது கோப்பிராரோ என அஞ்சினேன்.

ஆனால் அப்படி ஒன்றும் இறுதிவரையில் சம்பவிக்கவில்லை. அன்பும் ஆதரவுமாகவே இருந்தார்கள். அவர்கள் அடிக்கடி "இது நல்ல உலகம்; ஒரு பொல்லாப்புமில்லை; எப்பவோ முடிந்த காரியம் எனச் சொல்வதுண்டு. வீட்டுக்கு வந்திருந்துவிட்டுப் போகும் சமயங்களில், நாங்களிருவருமாக அவர்களை வழியனுப்பச் செல்வோம். அப்பொழுது சுவாமிகள் எங்களிருவரையும் பார்த்து "நீங்கள் இரண்டுபேரும் ரிஷியும் ரிஷிபத்தினியும், இராமகிருஷ்ணரும் சாரதாதேவியும் எனச் சொல்லிவிட்டுப் போவார்கள்."

சுவாமிகள் ஒருவருடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு ஒழுக்கத்தையும், கடமையையும், ஊக்கத்தையும் முக்கியமாகச் சொல்லுவார்கள். அவர்களது நற்சிந்தனையிலும் 'ஒழுக்கம் உயிரினும் சிறந்தது. ஒழுக்கமுடையார் எல்லாமுடையார் எனவும் எக்கருமத்தைச் செய்யும்பொழுதும் 'ஊக்கத்தோடு' சிந்திப்பதற்கு உயர்த்த மனக்கிழ்ச்சியோடும் செயற்குறிப்புடன் செயல்பட வேண்டும்" கூறியிருக்கிறார்கள்.

இப்படியே கண்டுபிடிப்பைச் செய்தது வரையில் கண்பார்வையைத் திரும்ப அளிப்பதற்காகக் கொடையாளரிடமிருந்து பெறும் கண்களையும் கண்ணுறுப்புக்களையும் ஓராண்டுக்கும் அதிகமாக, ஏன் காலவரையரை யின்றியே வைத்திருந்து எளிதாக அவற்றை இதர இடங்களுக்கும் அனுப்பிவைக்கப் புதிய கண்டுபிடிப்பு வழி செய்திருக்கிறது. லண்டனிலுள்ள வெஸ்ட் மினிஸ்டர் மருத்துவமனையில் நடைபெற்ற ஆராய்ச்சியில் மேற்கூறிய புதிய முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

லண்டனிலுள்ள மூர்பீல்ட்ஸ் கண் மருத்துவமனையானது முதல் முதலாகக் "கண் சேமிப்பகம்" ஒன்றைக் கட்டக்கருதியுள்ளது. அங்கு கொடையாளர்களின் கண்கள் சேமித்து வைக்கப்பட்டு, வேண்டும் போது அனுப்பிவைக்கப்படும். ஆயிரக்கணக்கான கண்களை அயல்நாடுகளுக்கு எதிர்காலத்தில் அதனால் அனுப்பிவைப்பது சாத்திய

மாகலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேற்கூறிய ஆராய்ச்சியின் விளைவால் "கண் சேமிப்பகம்" உருவாக்கும் கருத்து பிறந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இரண்டு கட்டங்களில் அக்கண்டுபிடிப்பு வெளிப்பட்டது. கிளிசரால் எனப்படும் கரிநீர்ப்பாருக்கரைச்சில் உறைநிலைக்குக் கீழே 79 டிகிரிசென்டிகிரேட்டுகளிர் நிலையில் "கண்களை வைத்திருந்தால், ஒருமாதகாலமாக சேமித்து வைத்திருந்த பொருட்களைப் பயன்படுத்தும் வெற்றிகரமான அறுவையைச் செய்ய முடிகிறது என்பதை ஆராய்ச்சிக்குழு முதல் முதலாகக் கண்டறிந்தது.

மேற்கூறிய முறைப்படி உறைநிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த கருவிழியின் மேற் தோலைக் கொண்டு அவர்களால் ஏழு பேருக்குப் பார்வை கொடுக்க முடிந்தது. திரவ நீர் வழியில் உறைநிலைக்கு 196 டிகிரி சென்டிகிரேட்டுக்கும் குறைந்த நிலையில் உறைய வைக்கப்பட்ட கண்களைக் கொண்டு தொடர்ந்து சோதனைகள் செய்ததில் அவற்றை இன்னும் பல காலத்துக்குப் பதனப்படுத்தி வைக்கலாம் என்பதும் கண்டறியப்பட்டது.

நெஞ்சம் மறவா நினைவு

தருமதி மகேஸ்வரி தேவி நவரத்தினம்

சமயம் நடு வழியில் கார் நின்றுவிட்டதாகவும், எவ்வளவு முயன்றும் கார் நகர மறுத்துவிட்டதாகவும், பின்னர் இதனைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த சுவாமிகள் "அப்போ என்கீப்போக வேண்டாம் என்றுதானாகும். சரி திருப்பு காரை" எனச் சொன்னதும் கார் ஓடத் தொடங்கியதாகவும் பின்னர் அறியலானேன்.

அடுத்த ரூபகம், எனது கணவரின் மறைவுக்குப் பின்மன ஆறுதலின் பொருட்டு எனது மகனாரை சுவாமிகளிடம் அனுப்புவது வழக்கம். அப்படி அனுப்பும் போது எனது நினைவுகளுக்கெல்லாம் அவர்கள் மகள் மூலம் பதில் அனுப்புவார்கள். அப்படி ஒரு முறை யான் நினைத்துக்கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, அவர்கள் மகனிடம் "இப்பதானே நட்புக்கு, அது வளர்ந்து வரவேண்டாமா? வளர்ந்து பூத்துக் காய்த்துத்தானே பழமாகும்" எனச் சொல்லியனுப்பினார், பதியவர்களின் மறைவுக்குப் பின் சுவாமிகள் எனக்குத்தோன்றும் துணையாகவிருந்து அவ்வப்ப (5-ம் பக்கம் பார்க்க)

கவிதையின் ரகசம்!

— புலவர் ம. பார்வதிநா —
முல்லை மலர்ந்து கமழ்ந்ததலை! - நல்ல மோகனத் தென்றலும் வந்ததலை! அல்லல் விளைத்திடும் காமனும் - கணை ஐந்தொடும் வந்ததன் பைந்தொடியே

நெஞ்சக் கதவு திறந்ததலை! - அவன் நினைப்பினில் மேனி பொலிந்ததலை! பஞ்சணை நன்றாய் அமைந்திருந்தும் - அதைப் பார்த்ததும் கோபமே தோன்றுதலை!

ஊரினைக் காக்கின்ற காவலரும் - மற்றும் ஓர் புறம் நீங்கியே சென்றுவிட்டார்! பேரொலி செய்திடும் நாய்களுமே - காதற் பெருமையைத் தேர்ந்தே கண் துஞ்சியவே!

ஆசையைத் தூண்டிய திங்களும் - மெல்ல ஒசையிலாமல் மறைந்ததலை! நேசத்தைப் போற்றிய காதலனார் - இந்த நேரத்தில் வாராமையே ஏனடியோ?

ஓயாமல் என்றனை நோக்கிவரும் - அன்புத் தாயாரும் கண்கள் உறங்கிவிட்டார்! மாயாத என் ஆசை தூங்கவில்லை - அதை மாய்ப்பவர் ஏன் இன்னும் சேரவில்லை!

சந்தர்ப்பம் முற்றுக வாய்த்திருந்தும் - அந்தத் தலைவன் வராததும் ஏனடியோ? நொந்த மனத்துக்கு நன்மைசெய்வேன் - இந்த நொடிக்குள் வராவிடிவ் வாழ்வும் உண்டோ?

"லெடன்" LEYDEN
பெணியங்கள்:
● பெணியங்கள்
● ஸ்போட் சேட்டுகள்
● ரி சேட்டுகள்
● கால் மேசுகள் (Nylon & Woolen)
லெடன் இன்டஸ்ட்ரிஸ் லிமிடெட்
7, துரைப்பாளையம் :: :: யாழ்ப்பாணம்

சுழலாடு

BELA NADU National Tamil Daily Post Box 49, Jaffna
Telegrams BELA NADU Jaffna. Phone 389

யாழ்ப்பாணம் வீகவாவச ஆண்டு சித்திரை 13a. (25-4-66)

இன்ப நிலை கிடைக்குமா?

“எங்கள் மதத்தில் சேருங்கள், உங்கள் துன்பமெல்லாம் தீரும்” என்று மதவாதிகள் ஒவ்வொருவரும் கூறுகின்றனர். “எங்கள் மதம்தான் நாட்டின் ஒரே மதம். அந்த மதம்தான் அரசாங்க மதமாக இருக்கவேண்டும். அதன் வளர்ச்சிக்குத் தான் அரசாங்கம் உதவவேண்டும். அரசாங்கத்தில் எந்த உயர் பதவியிலும் அந்த மதத்தைச் சார்ந்தவரே இருக்கவேண்டும்” என்று அரசியல் மதவாதிகளின் கூக்குரல் கேட்கிறது.

இச்சமயத்தில் “எல்லா மதங்களும் ஒன்றே அவற்றுள்” என்று இஸ்லாம், மதத்தின் பெயரால் மக்கள் வேற்றுமைப்படுவது மக்களுக்கு நல்லதல்ல. அவர்களுக்குத் துன்பங்கள் அதிகரிக்கவே இது வழிசெய்யும்” என்று சமய சமரசக்குரல் ஒலிக்கிறது.

மக்களில் பாருக்குத் துன்பமில்லை? எத்தனையோ கஷ்டங்கள், கரைச்சல்கள், வீட்டுக்கஷ்டம், வேலைக்கஷ்டம், பணக்கஷ்டம், மனக்கஷ்டம் இப்படி எத்தனையோ. அமைதி எங்கேகிடைக்கும் என்பது தான் ஒவ்வொருவரினதும் கேள்வி. பூங்காவிலோ, நாடகங்களிலோ, சனிமாத்தியேட்டர்களிலோ அமைதியைக்காண மனிதன் ஓடுகிறான். அவனுக்கு அங்கு அமைதி கிடைத்துவிடுகிறதா? ஆலயங்களில் கூட அவன்தேடும் அமைதி சுவாமாகக் கிடைத்து விடுவதில்லை. மனதை ஒரு நிலைப்படுத்த முடியாத அவசர உலகில் ஆலயத்திற்குச் செல்வதால் மட்டுமே அமைதி கிடைப்பதாயின் உலகில் ஆறுதலே இருக்காது.

மனிதனின் துன்பத்தையும் அமைதியைத் தேடும் அவனது மனவேட்கையையும் கண்டுதான் “எங்களிடம் வாருங்கள்; உங்களுக்கு அமைதி கிடைக்கும்” என்கிறார்கள் மதவாதிகள். எந்த மதத்தில் சேர்ந்தாலும் வீரும்பிய அமைதி கிடைக்க வழியுண்டா? மதங்களில் தான் எத்தனை பிரிவுகள், எத்தனை உட்பிரிவுகள்? இந்தோனேஷியாவும் மலேசியாவும் ஒரே மதத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழும் நாடுகள். அந்த இரண்டு நாடுகளுக்கிடையிலும் ஒற்றுமை நிலவுகிறதா? இரு நாடுகளுக்கிடையிலும் அமைதிதான் நிலவுகிறதா? ஒரே மதத்தைச் சேர்ந்த மக்களைக்கொண்ட அந்த இருநாடுகளுக்கிடையிலும் சண்டை சச்சரவுகளை நிறுத்தி ஒற்றுமையேற்படுத்தி அமைதி நிலவச்செய்வதில் வேறு மதங்களைச் சார்ந்த மக்கள் வாழும் நாடுகள் முயற்சி செய்கின்றன.

மதம் வேண்டாம்; எல்லோரும் பொது என்று கூறும் கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளுக்கிடையில் தான் இன்று ஒற்றுமையும் அமைதியும் நிலவுகிறதா? அங்கும் கோஷ்டியூசலும்; கம்யூனிஸ்ட் சத்தாந்தச் சண்டை. புரட்சியின் மூலம் அமைதியைக்காணலாம், மக்கள் நல்வாழ்வு வாழலாம் என்று கூறும் புரட்சி வாதிகளுக்கிடையிலேயே மோதலும் பூசலும்.

இந்நிலையில் மனிதன் வாழ்வில் அமைதியைக் காண்பதற்கு வழி என்ன? சேவை மனப்பான்மை வளர்ந்துள்ள டாலபோட்டிபூசலுக்கு இடமில்லை. போட்டியும் பூசலும் இல்லையெனில் அங்கு சார்தியும் சந்தோஷமும் குடிகொள்ளும். ‘மக்கள் சேவையே மகேஸ்வரன் சேவை.’ சேவை சுயநலமற்ற சேவையாக இருக்கவேண்டும். “அன்பர்பணி செய்ய ஆனாக்கிவிட்டுவிட்டால் இன்பநிலை தானே வந்தெய்தும்” என்பது அப்பரடிகள் வாக்கு. மருணிக்கியாராக விருந்த தேவசேனையி. ‘நாவுக்கரசர்’ என்று ‘பட்டம்’ பெற்ற அப்பரடிகள் அடைந்த துன்பம் கொஞ்சமா? கடலில் கல்லுடன் கட்டி வீசினர். சுண்ணாம்புக்காளவாயில் வைத்துப்பூட்டினர். இப்படி எத்தனையோ துன்பங்கள். ஆனால் அவர் மன உறுதி தளர்ந்ததா? “இன்பமே எந்நாளும், துன்பமில்லை” என்றார். இறைவன் திருவடியை மறவாதவர் அவர். தான் செய்யும் அனைத்தும் இறைவனே செய்கிறார் என்று என்பதை உணர்ந்தவர். உழவாரத்திருப்பணி செய்து பெரும் புரட்சியையே செய்தவர். அவர் கூறும் இன்பநிலை எமக்கும் கிடைக்கக் கூடியதுதான். நாளை திங்கட்கிழமை அப்பரடிகள் குருபூசை இத்தினத்திலாவது வர் அடைந்த இன்பநிலையை நாமும் அடைவதற்கு இறைவனின் கருணையை நாடவேண்டாம். அன்பர்பணி செய்யவும் அவனருள் வேண்டும்.

உழவாரத் தொண்டர் நாவுக்கரசர்

நாளை குருபூசை தினம்

‘யீசானைக் கந்தையா’

நாளை திங்கட்கிழமை சுருநாவுக்கரசர்நாயனார் குருபூசை தினமாகும். உழவாரத்தொண்டு மூலமும், தேவார இசைமூலமும் இறைவனைக் கண்டு சைவத்துக்கு பெருந்தொண்டாற்றிய நாயனாரது குருபூசை சைவமக்கள் உள்ள இடமெல்லாம் கொண்டாடப்படுகின்றது. இலங்கையிலும் பல்வேறு சைவமதாபனங்களும் குருபூசைகளை நடத்த ஒழுங்குகள் செய்துள்ளன. நாவுக்கரசரின் குருபூசை தினத்தையொட்டி இக்கட்டுரை இங்கு பிரசுரமாகிறது.

“...ட்டகுறை தொட்ட குறைக்காக இவ்வலகிற பிறந்து எண்பத்தோராண்டு வாழ்ந்து, தமது பிறவிப் பிணியை நீக்கியுடமை யாது, “நாம் பெறுமின்பம் பெறுகவில்லையென” என்றும் பெருநோக்குடன், இப் பூவுலகிற பிறந்தோர் தங்கள் பிறவிப்பிணியை ஒழிக்கும் வழியை வாக்காலும் செயலாலும் காட்டியவர் மருள்நீக்கியார் என்ற திருநாவுக்கரசராவார்.

நடப்பதெல்லாம் நன்மைக்கே என்று ஒரு பழமொழியுண்டு. நாவுக்கரசர் வாழ்க்கையிலும் இது சரியாக அமைந்தது. செவ்வழியைக் காணாது அவ்வழியில் அலைந்தார் தருமசேனர். அவருக்கு நல்வழியைக் காட்ட விரும்பியது பரம்பொருள். இவருக்குத்தாங்க முடியாத சூலைநோயைக் கொடுத்தது பரம்பொருள். இந்நோயை நீக்கவழிதேடிய நாவுக்கரசருக்குப் பிறவிநோயே தீர்க்குடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

நாம் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு மார்க்கங்களால் முத்தியடையலாம் என்று சைவசித்தாந்தம் கூறுகின்றது. நாவுக்கரசர் கிரியா மார்க்கமாக முத்தியடைந்தோராவார். உழவாரப்பணி செய்தலே இவர் மகத்தான தொண்டாக மேற்

கொண்டார். ‘நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில்புக்கு புலர்வதன் முன்னலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடுதலே இவர் காட்டிய கிரியா மார்க்கம்.

எண்பத்தோராண்டு இறைபணி பூண்ட பழுத்த அனுபவசாலியான நாயனாருக்கு அப்பர் என்ற பெயர் சாலப் பொருத்தமானது. இவருடைய அருட்பாக்கள் 4, 5, 6-ம் திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வருட்பாக்களில் சரியா மார்க்கங்களையும், அனுபவ முடிபுகளையும் காணலாம். சிலஇடங்களில் நாயனாரவர்கள் பெரிய ஓர் ஆசானைப் பேர்ன்று பரம்பொருளைக் காட்டுகின்றார்.

மனிதர் காளிங்குவம் மொன்று சொல்லுகேன் கனிதந்த தாற்கனி யுண்ணவும் வல்லிரே புனிதன் பொற்கழல் ஈசனெனுங் கனி இனிது சாலவு மேசற்ற வர்கட்கே.

இவ்விடத்தில் நாயனார் கீழ்ப் பிரிவு மாணவனொருவனுக்கு ஓராசிரியர் கையாளும் முறையைக் கையாளுகின்றார்.

“மனிதர்களே, இங்கே வாருங்கள். நான் ஒரு கதை சொல்லுகின்றேன் கேளுங்

கள். உங்களிடத்தில் இனி ஒரு பழத்தைத் தந்தால் நீங்கள் அதை விரும்பி உண்ணுவீர்களல்லவா? இவ்வலகத்தில் ஒரு கனி உண்டு. அது ஒப்பற்றகனி. இனிமையான கனி. அதுதான் பரம்பொருளாகிய கனி என்று மிகவும் இலகுவான வழியைக்கையாளுகின்றார்.

இரக்கமற்ற சமணர்கள் நாயனாரைக் கொல்ல நினைத்து சுண்ணும்பறையில் போட்டுப் பூட்டினார்கள். ஒன்றிரண்டு நாட்களல்ல; ஏழு நாட்கள். இதுவும் அவருக்கு நன்மையாகமுடிந்தது. நாயனார் தனிமையில் சிவத்தைக் கண்டார். சிவானந்தத்தை - பரமானந்தத்தை அனுபவித்தார். பிரேதம் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்கப்போன சமணர்கள் திகைத்தார்கள். நாயனார், மாசில் வீணையும்

மாலே மதியமும் வீச தென்றலும் வீங்கின வேனிலும் மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே ஈசனெந்தையிணையடி நீழலே.

என்று பாடி அவர்களுக்கு நன்றி பாராட்டினார். ஆகவே, இத் தினத்திலே அன்னதானம் செய்வதோடமையாது, நாமும் நமது பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்து தற்கு ஏற்ற சில கிரியை களையாவது செய்வோமென்று திடச்சக்தர்பம் செய்வோமாக.

இலிங்கோபநிடதமும் அதன்

தமிழ் நாற்பரியமும்

எழுதியவர்: வண்ணை சிவ. ஐயம்பிள்ளை சிவாசாரியார், ‘இரேணுகாவாசம்’ கிரிமலை. வெளியிட்டோர்: சிவத்திரு இ. நவரத்தினக்குருக்கள், இலிங்காயதர் சமூக சங்கக் காரியதரிசி, சிவ. (இலிங்கி) பிராமண சமூக சங்கம், யாழ்ப்பாணம்.

இலிங்கோபநிஷத் தென்னுல் தோற்ற ஒடுக்கத்துக்கு காரணமான சிவசக்திகளின் குறி. குருவின் சமீபத்திலிருந்து பிரமமாகிய இலிங்க தாரணம் பெறும் ஒவ்வொருவருக்கும் நிச்சயமாக மலமாயாகன்மத்தை நீக்கி சிவசாயுஜ்ய சிவாதவை தத்தைப் பெறும் வித்தையைச் சொல்லுகின்றது இலிங்கோபநிஷத் என்னும் இச்சிறு நூல்.

“பிரமபாவமிதம் லிங்கம் தாரயேத் எனவும் பஞ்சாட்சரமயம் சம்பும் பரபிரஹ்ம சுவரூபினம் என்ற பஞ்சப்பிரமோபநிஷத்திலும் கூறுவதினாலும் சிவ சம்பந்தமாகிய லிங்கதாரணமே மோட்சத்தைக் கொடுக்கு மென்று கூறுகின்றன.

“வீரமாகிய வேதியர்’ (வீரசைவப் பிராமணர்) என்பதை திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் எவரும் செய்யமுடியாததொன்றைச் சாதிப்பவன் வீரன் என்றவதிலிருந்து இலிங்கதாரணத்தை செய்யும் வீரத்தை

யுடைய சைவருக்கு வீர சைவரெனப்பட்டது. “வீரமாகிய வேதியர்” எனக்கொண்டு இலிங்கதாரணத்துடன் உபநயனமுடைய ஆராத்யப் பிராமணர் எனச்சொல்லப்பட்ட இந்த லிங்கோபநிஷதம் மைசூரில்கன்னடபாஷையில் அச்சிட்ட பிரதியைக் கொண்டுவண்ணை இரேணுக வாசம் அநாதசைவ பரம்பரை வீரசைவ சிவ. ஐயம்பிள்ளை சிவாசாரியர் அவர்களால் தமிழில் எழுதப்பட்ட தாற்பரியத்துடன் வெளிவந்திருக்கிறது.

இது “இலிங்க லட்சணம் தேகமேலிங்கம் சிவனே சிவன். தேகத்தின் சிரசில் உயர்ந்தபாகமாகிய உச்சியே கயிலாயம். தேகப்பிரமாணப்படியே வழிபாடாற்றும் லிங்கத்தின் பிரமாணம். பஞ்சமலங்களும் லிங்கரூபம், பிரமமே லிங்கம். சிவசக்திகளின் குறியே லிங்கம். குறியே போற்றி. ஜீவனிலும், மனத்திலும், அறிவிலும், சிவசம்பந்தமே லிங்கதாரணம், சைவம் என்பவை போன்ற அரிய பெரிய தத்துவங்களை விளக்கும் இந்நூல் சைவர்களுக்கும், வேதாந்திகளுக்கும் சமரசமார்க்கத்தை கூறும்.

பிரமசாரி, கிருகஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன், சன்னியாசி ஆகிய இவர்களில் சன்னியாசி சிரேஷ்டமுடையான். இவர்களிலும் இலிங்கதாரி சிரேஷ்டமுடையவன். வருணச்சிரமம் கடந்த அத்தியாசிரமியி

னும் இலிங்கதாரி சிரேஷ்டமுடையவன். ஏனெனில், ‘சிரசிமஹா தேவதிஷ்டது’ என்ற வாக்கியப்படி சிரசில் இலிங்கத் தரித்திருப்பதால். (பக்கம் 10)

இதுமாதிரி பல சலோகங்களின் தாற்பரியம் நூலில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

இசையின் கதை (50 பக்கத் தொகுதி)

அரண் செய்தது போல வேறெங்கும் செய்யவில்லை. இசையைத்தவிர சிற்பம், ஓவியம், நாட்டியம் முதலிய மற்ற நுண்கலைகளும் கோயில்களிலேயே பாதுகாக்கப்பட்டன. மதவளர்ச்சிக்கென்றிருந்த ஆதினங்களும் மடங்களும் இசையையும் இசைக்கலைகளையும் ஆதரித்தன.

பிற்பாடு, ஜனநாயகயுகம் பிறந்தது. அரசியல் மாறுதல்களினால் அரண்மனைகளும், அரசர்களும், ஜமீந்தாரர்களும் மறைந்தனர். இசையும் இசைக்கலைகளும் சாதாரணபொதுமக்களின் தயவை நாடவேண்டி வந்தது. முன்பு தர்பார்களில் கச்சேரி செய்த வித்வான்கள் இப்பொழுது மேடைகளில் உட்கார்ந்து மகாஜனங்களை மகிழ்வித்தார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட சிலர் என்றில்லாமல் எல்லோரும் கேட்டு இன்புறும் பொருளாக இசைமாறியது. (தொடரும்)

சிக்கலுக்குப் பின் சிக்கல்கள்

(1)

வியட்னாம் பிரச்சனையைத் தீர்க்க நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்கள் நடத்தவேண்டும் என 17 மண்டல சார்பற்ற நாடுகள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டன. ஆனால் இதற்குப் பூர்வாங்கமாக, வடவியட்னாம் மீது குண்டு வீசுவதை அமெரிக்கா தற்காலிகமாகக் கைவிடவேண்டும் என்பது இந்த நாடுகள் சிலவற்றின் கருத்து.

(2)

நிபந்தனையற்ற பேச்சு நடத்தத் தயாராய் இருப்பதாக அமெரிக்க ஜனாதிபதி அறிவித்தார். ஆனால் குண்டு வீச்சை நிறுத்த முடியாது; தாக்குதல் நடக்கும்போது பேச்சுக்கள் நடக்க வேண்டும் என்பது அமெரிக்காவின் நிலை.

(3)

அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் நிபந்தனையற்ற பேச்சுவார்த்தை யோசனையை ஏற்கமுடியாது. பேச்சுக்கள் நடக்கவேண்டுமானால் அமெரிக்கத் துருப்புக்கள் வியட்னாமிலிருந்து வெளியேற வேண்டும். வியட் காங்கொரில் லாக்களுடனும் ஆலோசனை கலக்கவேண்டும். குண்டு வீச்சை நிறுத்த வேண்டும். தென்வியட்னாம் தனது தலைவியைத்தானே நிர்ணயித்துக்கொள்ளும்படி சுதந்திரமாக விடப்பட வேண்டும் என்பது வடவியட்னாமின் நிபந்தனை.

(4)

அப்படிச்செய்யமுடியாது. குண்டு வீச்சை நிறுத்தினால் வடவியட்னாம், வெளியார் (ரஷ்யா) உதவியுடன் ராக்கெட்டுகளை நிறுவிக்கொண்டுவீடும். அமெரிக்க துருப்புக்களை வாபஸ் பெற்றுத் தென்வியட்னாம் கம்யூனிஸ்ட் வடவியட்னாமின் வயிற்றுக்குள் சுலபமாகப் போய்விடும். இது தென்வியட்னாமிய நண்பர்களின் விஷயத்தில் அமெரிக்கா மேற்கொண்டுள்ள கடமையைக் கைவிடுவதாகும் என்பது வாஷிங்டனின் இரண்டாவது நிலை.

(5)

வடவியட்னாமின் 4 நிபந்தனைகளைக் கொண்ட யோசனையை சீன ஆதரிக்கிறது. ரஷ்யாவும், மற்றும் பல கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளும் ஆதரிக்கின்றன.

(6)

அமெரிக்கா தொடர்ந்து வடவியட்னாமைத் தாக்கினால் ரஷ்யாவும் அஸ்திராக்கள் உட்பட நவீன ஆயுதங்களை அனுப்பும். ரஷ்யத் தொண்டர்களையும் அனுமதிக்கும். இது சோவியத்தின் 2-வது அறிவிப்பு.

(7)

அமெரிக்கா யுத்தத்தை விஸ்தரித்தால் சீனமக்கள் அமெரிக்கர்களைப் பலவந்தமாகத் துரத்தியடிக்கபோரில் இறங்குவார்கள். அவர்களை விரட்ட உலக இயக்கம் ஆரம்பமாகும். இது சீனவின் 3-வது மிரட்டல்.

(8)

சீனவின் மிரட்டல் எங்களை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ரஷ்யா வடவியட்னாமில் ராக்கெட்டுகளை நிறுவு

விடாமல் குண்டு வீசித் தாக்குவோம் என்பது அமெரிக்காவின் மூன்றாவது முக்கிய அறிவிப்பு.

(9)

சம்பவங்கள் துரிதமாக உருவாகின்றன. திபேத்திலுள்ள சீன விமானப்படைகள் பல, உள்நாட்டுக்குத் திரும்பக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. வடவியட்னாம் தலைநகர் ஹானோயிலிருந்து பெண்களும், குழந்தைகளும் காலிசெய்யப்படுகிறார்கள். இதற்கிடையில் அமெரிக்க, தென்வியட்னாம் விமானங்கள் பல வடவியட்னாம் நகரங்களில் சிவிலியன்களை வெளியேற்றுமாறு துண்டுப் பிரகரங்களைப் போட்டன. அமெரிக்காவின் நிலையை பெரும்பாலான மேற்குநாடுகளும், மற்றும் சில நாடுகளும் ஆதரித்திருக்கின்றன.

(10)

ஹாவாய்த் தலைநகர் ஹொனலுலுவில் ஜெனரல்

ந்காலத்தில் வாழ்ந்த பாணரும் பாணியரும் அரசர்கள் முன்னிலையில் தமது இசைத்திறனைக் காட்டிப் பொன்னும் பரிசும் பெற்றனர். பலவித யாழ்களிலும், குழலிலும், வாய்ப்பாட்டிலும் அவர்களுடைய இசை ஒலித்தது. மன்னர்கள் அவர்களுக்கு எவ்வித குறையுமில்லாமல் போஷித்தார்கள். ஒரு மன்னனிடம் பரிசுபெற்ற பாணன் அவ்வரசனை அடையும் மார்க்கத்தை இன்னொரு பாணனுக்கு ஆற்றுப்படுத்தும் (காட்டிக்கொடுக்கும்) நூல்களை எழுதப்பட்டனவென்றால் இசைக்கு அக்காலத்திலிருந்த மதிப்பையும் செல்வத்தையும் ஒருவாறு அளந்துகொள்ளலாம். குறுநில மன்னர்களும், பிரபுக்களும் இசைக் கலைஞர்களையும் குடும்பங்களையும் ஆதரித்தார்கள்.

கிரிக்கெட் உலகில் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றி ஏகபோக தர்பார் நடத்திய ஆனி. வெள்ளையர் முதல்தடவையாக ரப்பரை கறுப்பர்களிடம் ஒப்படைக்கப் போகின்றனர்! எனவே அடுத்து நடைபெறவிருக்கும் இரண்டு டெஸ்டுகளின் போது ஆஸ்திரேலிய ஆட்டக்காரர்களின் கருச்சம் "பிக்பென்" கப்காரத்தைப் போல் 'டக்டர்' என அடித்துக்கொள்ளும்,

மேற்கிந்தியருக்கு ஒரு அற்புதமான காப்டன் கிடைத்திருக்கிறார். அவர் தான் தற்போது சோபித்து வரும் சோபர்ஸ். தந்திரம், திறமை, லாவகம் போன்ற யுக்தியை ஜோராக்கப்பயன்படுத்துகிறார். மேற்கிந்தியரின் அதிர்ஷ்டமே இது. அது மட்டுமா? கிப்ஸ் இருக்கிறார். புச்சர் இருக்கிறார். கன்ஹாய் இருக்கிறார். அநேகமாக மேற்கிந்திய வீரர் எல்லோருமே சிறந்த துடுப்படிவீரர்கள். ராட்சஸ பந்துவீச்சு நிபுணர்கள். பிடயிலும் தீரர்கள்.

3-வது டெஸ்டில் கிப்ஸ் 6 விக்கெட்டுகளை வீழ்த்தினார். அவ்வளவும் ராட்சஸ விக்கெட்டுகள். அவர் கொடுத்த ரன்கள் 29 மட்டுமே. 10-வது விக்கெட்டை வீழ்த்த அவர் ரன் எதுவும் கொடுக்கவில்லை. இரண்டே பந்தில் வீழ்த்தினார்!

கன்ஹாய் இருக்கிறாரே, அவர் மேற்கிந்தியக்கோஷ்டியில் ஒரு நட்சத்திரம். அவரது முன்னோர்கள் இந்தியாவிலிருந்து சென்று குடியேறியவர்கள். அவர் அடித்தால் சிக்கலர்கள் சிறக்கும். பவுண்டரிகள் பறக்கும். எத்தகைய தந்திரமான பந்து வீச்சையும் அவரது துடுப்பு தடுக்கும். தடுப்பது மாத்திரமன்றி சாஸ்திரீய அழகுடன் அடிக்கும். உலக உதைபந்தாட்டத்தில் பிரேஸில் நாட்டின் பேலைப் போல, இங்கிலாந்தின் மெத்யூவைப்போல மேற்கிந்திய கிரிக்கெட்டில் அவர் ஒரு நட்சத்திரம். உலக கிரிக்கெட் ரசிகர்களுக்கும் அவர் ஒரு நட்சத்திரம் தான்.

மேற்கிந்தியக் கோஷ்டி அடுத்த ஆண்டு இந்தியா செல்கிறது. திரும்பும் வழியில் 3 நாள் கொழும்பில் விளையாட விருக்கிறார்கள். சென்றமுறை மேற்கிந்தியர் வந்திருந்தபோது கன்ஹாயின் சிக்கலர்கள் கண்டு இலங்கை ரசிகர்கள் பிரமித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் மத்தியில் கன்ஹாய்க்கு மூச்சுத்திணறலே ஏற்பட்டு விட்டது. இலங்கையின் முதல்தர ஆங்கிலப்பத்திரிகைகளில் எல்லாம் முதல் பக்க தலைப்புச்செய்தி இந்த கிரிக்கெட் ஆட்டமாக விளங்கியது. மேற்கிந்தியர்கள் அடுத்தமுறை கொழும்பு புறப்படும் போதும் காக பலபத்திரிகைகள் காத்திருக்கின்றன.

ஜனநாயக சங்கீதம்!

— வி. என். பி. —

பின்னர் ஒரு காலத்தில் இசைக்கும் அதைப் பயிலு வோருக்கும் மதிப்புக்குறைய வேண்டி நேரிட்டது. இசையும் அதோடு சம்பந்தப்பட்ட நாட்டியம் முதலிய கனியாட்டங்களும் போர்செய்தல், பொருளீட்டுதல் போன்ற நல்ல காரியங்களிலிருந்து பொதுமக்களின் மனதை மாற்றி விட்டன என்ற நினைத்த சிலமன்னர், இசைக்கு ஆதரவு கொடுப்பதை அறவே தவிர்த்தனர். வட இந்தியாவில் இருந்த சில முகலாய மன்னர்களும் தென்னிந்தியாவில் மராட்டியர்களும் இந்த இசைப் பகிஷ்காரத்தை நிகழ்த்தினார்கள். சீனதேசத்தில் ஒரு பெரிய சக்கரவர்த்தி இசையில் கொண்டுவெறுப்பினால் நாட்டிலுள்ள இசை நூல்களையும் இசைக் கருவிகளையும் கட்டெரிக்கும்படி கட்டளையிட்டானாம்!

இசை பயிலுவதால் மனிதன் ஆத்ம ஈடேற்றத்திற்கு வழிதேடாமல் வெளக்கித் துறையில் மிதிஞ்சி ஈடுபடுகிறான் என்றஞ்சிய ஜைனர், பௌத்தர் போன்ற மகப் பிரசாரகர்கள், அவர்களுடைய செல்வாக்கு நாட்டில் ஒங்கியிருந்த காலத்தில், இசையை வெறுத்து ஒதுக்கினார்கள்.

இந்த விதமாக இசையின் வளர்ச்சிக்குப் பலவித இடை யூறுகள் உண்டானபோதிலும், மனிதனுக்கு இயற்கையாகவே கலையுணர்ச்சி இருப்பதால், அது எல்லா விதமான சிக்கல்களையும் அறுத்தெறிந்து கொண்டு தானாகவே வளரமுடிந்தது. கர்நாடக சங்கீதத்தைப் பொறுத்தவரையில், தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்தவர்கள் ஒரு மிகப் புத்திசாவித்தன்மான காரியத்தைச்செய்தார்கள். மன்னர்கள், பிரபுக்களின் ஆதரவு குறைந்து, அரசியல் கிளர்ச்சிகளும், படையெடுப்புகளும், மதத்தடைகளும் நாட்டைச் சீரழித்த போது இசையைக் கொண்டுவராமல் கோயில்களில் ஒளித்தார்கள். கடவுள் வழிபாட்டோடு அதையும் இணைத்துவிட்டால் அதைத் தீண்டுவது கடினம். கோட்டையைத் தகர்த்தெறியும் பகைவன் கோயிலைத்தொடர்ச்சற்றே பின் வாங்குவான். ஆதிகாலம் தொட்டே இந்தியாவில் மட்டுமன்றி, ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இசை, மத வழிபாட்டு இடங்களில்தான் வளர்ந்துவந்திருக்கிறதென்பது உண்மையாயினும், இசைக்கு இடர்நேர்ந்த காலையில் தென்னிந்திய ஆலயங்கள் அதற்கு

(4th பக்கம் தொடர்)

நெஞ்சம் மறவா நினைவு

(3th பக்கம் தொடர்)

போது மன ஆறுதலையும் மனத்தென்பையும் அருளி வந்ததை என்னால் ஒருபோதும் மறக்கவியலாது. அவர்கள் என்னிடம் காட்டிய அன்பை என்ன என்பது கணவரின் ஆண்டுத்தியின் பின்னர் ஒரு நாள் முதன்முதலாக சுவாமிகளிடமே செல்லவேண்டுமென நினைத்து, அவர்களிடம் சென்றேன். அன்று அவர்கள் என்னை எதிர்பார்த்திருப்பதுபோலவே தனிமையாகக் கட்டிலில் இருந்த வண்ணம், வாசலைப்பார்த்த படியே இருந்தார்கள். அவர்களை வணங்கிவிட்டு, நின்ற படியே அழுதேன். அதற்கு அவர்கள் "அப்படி இரு என ஒரு இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, "அழாதே. ஏன் அழுகிறாய்? அவன் ஓர் இடமும் போகவில்லை. இங்கு தான் இருக்கிறான். இந்த அறையைவிட்டு அடுத்த அறையில் இருக்கிறான். நீ அழாதே. அவனுடைய காரியமெல்லாம் வடிவாக நடக்கும். நீ ஒன்றுக்குக் கவலைப்படாதே, ஆறுதலாயிரு" எனச்சொல்லி என்னை அனுப்பினார்கள்.

ஒரு சமயம் சுவாமி அவர்கள் எனது இல்லத்திற்கு வந்தார்கள். நடக்கமுடியாத படியால் காரில் இருந்த படியே என்னை அழைப்பித்துப்பார்த்து, "நீ சுகமாக இருக்கிறாயா? பென்ஷன் வரத்தொடங்கிவிட்டதா? எனக்கொரு குறையுமில்லை; ஏதோ கஞ்சியோ கூழோ குடித்துவிட்டு மேலே பார்த்துக்கொண்டு இரு. எனக்கு நடக்க ஏலாது. இல்லாவிடில் நான் உன்னைக்கு வந்து விடுவேன், கடவுளைக் கும்பிட்டுக்கொண்டு இரு எனச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார். என்னே, சுவாமிகளின் அன்பு. அன்பே உருவானதோர் அவதாரம். இன்னுமொருமுறையான் சுவாமிகளிடம் சென்ற சமயம் மன ஆறுதலுடனும் மனச்சாந்தியுடனும் சென்

றிருந்தேன். உடனே அவர்கள் என்னைப்பார்த்ததும் "என்ன, நீ இப்போ சந்தோஷமாயிருக்கிறாயா? நீ எப்போதும் நித்தியானந்த மாயிரு; உனக்கு ஒரு குறையுமில்லை; உன்னை ஒருத்தராலும் அசைக்கமுடியாது! எனக்கூறினார். இன்னும் ஒருமுறை ஆச்சிரமத்துக்குப் போயிருந்தபோழுது எனக்குச்சமஸ்கிருதம் தெரியுமோ எனக்கேட்டார். அதற்கு யான் "மூரீராமோதந்தம் வரைக்கும் படித்திருந்தேன். இப்போது எல்லாம் மறந்து விட்டேன்" என்றேன். அதற்கு அவர்கள் "அதை நீ திரும்பப் படி. எல்லாம் வந்துவிடும்" என்று சொல்லித் தைத்திரியோபனிஷத்தையும் படிக்கும்படி ஆக்ஞாயித்தார்.

கடைசியாகச் சுவாமியவர்கள் சமாதியடைவதற்கு முன்று அல்லது நான்கு வாரங்களுக்குமுன்னாக இருக்கலாமென நினைக்கிறேன், அடுத்தடுத்து இரண்டு வாரங்கள் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்றேன். அவர்களை இனி இத்தோற்றத்திற்கு காணமுடியாதென்றதாலோ என்னவோ, ஒரு நாளாயில்லாத வகையில் மனமுந்த ஆச்சிரமத்திற்குச்சென்றேன், இரண்டாவது முறை சென்றதும் சிறிது கோபித்துக்கொண்டார். "ஏன் சும்மா சும்மா வருவான்; நான் தானே நினைத்தவுடனே அங்கு வருவேனோ? ஏன் வருவான்" எனக் கடிந்துகொண்டார். அதுவே சுவாமிகளைத்தரிசித்த கடைசித் தரிசனமாகும்.

நித்தனே நிமலா போற்றி நினைப்பவர் மனத்தோய் போற்றி சுத்தனே யோகா போற்றி சுயம்பிரகாசா போற்றி சித்தனே சிவமே போற்றி சின்மயானந்தா போற்றி அத்தனே அரனே போற்றி அருட்குரு மணியே போற்றி. (யோகானந்த நவரத்தின மாலை) ஒம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி.

அது இரண்டாம் தவணைப் பரீட்சை. எஸ். எஸ். என். மாணவ மாணவிகள் பரீட்சை எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். எல்லாரையும் ஜாக்கிரதையாகக் கண்காணித்துக் கொண்டிருந்த ஆசிரியரின் மீள்கொத்திக் கண்கள் சிறிதே ஓய்வெடுத்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தன. அப்போது —

அதற்காகவே காத்திருந்த வள் போல சகிலா முன்வாங்கிவிருந்த ராஜினியைத் தன் அடிமட்டையால் மெதுவாகத் தட்டினாள், ராஜினியைப் பயத்துடனேயே திரும்பிப் பார்த்தாள். உடனே சகிலா ஐந்தாவது கேள்விக்குப் பதிலைக்காட்டுமபடி சைசை செய்தாள். உடலெல்லாம் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த ராஜினி பதிலே கூறாமல் திரும்பிக் கொண்டாள்.

சகிலாவுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. வேதனை வேறு! ஏனெனில் ராஜினியும் சகிலாவும் இணை பிரியாத தோழிகள். இவர்களின் நெருங்கிய தோழமையைக் கண்டு ஆசிரியர்களும் ஆசிரியைகளும் பெருமைப்பட்டார்கள். இப்படியாகத் தனக்குக் கிடைத்த தனது ஒரே சகி ராஜினியே தனக்கு காட்ட மாட்டேனென்கின்ற ருளே என நினைத்தாள் அவள். “இவ்வளவு தானா இவளது நட்பு?” என சகிலா வீண் மனம் குமைந்தது.

இதே வேளையில் ராஜினியின் மனமும் கூட துன்பம் மிக்க கொண்டது. அவள் நினைத்தாள்; சகிலா என்னுடைய ஒரே-இணை பிரியாத தோழிதான். அதற்காக இந்தத் தவறைச் செய்வதா? அவளுக்கு விடையைக்காட்

சிறுவர் பூங்கா

சினேகிதிகள்

— பொற்கோவல் —

டினல் அது அவளுக்கு உதவுவதாகாது-அவளுக்குச் செய்யும் துரோகமாகவே முடியும். இதே சகிலா தானே என்னிடமே எத்தனையோ முறை பார்த்தெழுதுவது தவறு; அதைவிட பார்த்தெழுதத் துணைசெய்வது தப்பு என்றெல்லாம் கூறியிருக்கின்றாள். அப்படியிருக்க இப்போது...? நான் அவளின் சினேகிதி என்பதனால்லவா கேட்கிறாள்...

மீண்டும் ஒரு தடவை சகிலா தன்னுடைய ‘புட்டுல ரால் ராஜினியைக் குத்தி அதை அவளிடமே கொடுத்தாள். ராஜினி அதைக் கேட்கவில்லையே, ஏன் அதை அவளிடம் தருகிறாள்.

ராஜினி ‘புட்டுல ரை வாங்கினாள். அதில் ‘5-வது விடைக்காட்டு’ என்றெழுதியிருந்தது. உடனே அதன்மறுபக்கத்தில் ராஜினி எழுதிக் கொடுத்தாள். ‘மன்னிக்கவும்! தெரிந்ததை எழுது’ என்று.

பரீட்சை எழுதி முடிந்து விட்டது. அனைவரும் வெளியேறினார்கள். அப்போது தன் தோழை அன்புடன் பற்றிய ராஜினியைத் திரும்பிப்

பார்த்தாள் சகிலா. சகிலாவின் விழிகளே பேசின:- ‘நீ என்னுடன் இனி பேசவேண்டியதில்லை.’

“சகி கோபித்துக்கொண்டாயா? இறைவனுக்குச் சமனான எழுத்தறிவிக்கும் நம் ஆசிரியர்களை ஏமாற்றுவது தவறு மாத்திரமல்ல பாபமே கூட என்று நீ தானே சகி கூறுவாய், நானும் காட்டியிருந்தால் இது உனக்குச் செய்யும் தீங்கு அல்லவா? உனக்கு மாத்திரமல்ல உன்னுடைய கல்விக்கும் எதிர்காலத்திற்குமே செய்கின்ற தீமையல்லவா...?”

“போதும் ராஜினி! என்னவோ அளக்கின்றாயே. நான் அதிக ‘மார்க்ஸ்’ எடுத்து விடுவேன் என்றுதானே...”

“சகி! உண்மையாக நான் அப்படி நினைக்கவேயில்லை...”

“போது மடி நடிப்பு போதும், ஒரே கேள்வி தானே நானும் கேட்டேன்... இதோடு எல்லாம் முடிந்தது... இதன் பிறகுமே சகிலா நிற்கவில்லை. அவள் போய்விட்டாள்! போயே விட்டாள்!

“ஐயோ நான் என்ன தான் சகிலாவுக்குக்காட்டாமலிருந்தேன். இனி என்னோடு அவள் பேசுவரமாட்டாளே! -ராஜினியின் நெஞ்சினடியிலிருந்து பிறந்த ஆழமான அவர்களின் நட்பின் ஏக்கம் இப்படி வார்த்தைகளாகப் பிறந்தன.

நாட்கள் விரைந்துவறைந்தன.

அரசாங்கப் பரீட்சையின் முதலாம்நாள், இன்னமும் இருபதே நிமிடங்கள்தானிருக்கின்றன, 8-30 அடித்து பரீட்சையாரம்பிக்க.

சகிலா கலவரத்தோடு அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறாள். தன் சகி துன்பப்படுவதை ராஜினியால் அதிகநேரம் சகித்துக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. அவளிடம் சென்றாள்.

“சகி என்ன நடந்தது... ஏன் பதற்றம்...?”

“எனக்கெது நடந்தாலும் உனக்கு என்னவாம்?” என்று சொல்லிவிட நினைத்தாள் சகிலா. ஆனால் நெடுநாட்கள் பேசாதிருந்த தன் மாஜித் தோழியைப்பார்த்து இப்படிக்கூற அவளால் இயலவில்லை. ஏனோ முடியவில்லை.

ராஜினி ராணியிடம் சென்று விசாரித்தபோது தான் சகிலா பேணுவைத் தொலைத்துவிட்டதை அறிய முடிந்தது. ஓடிச் சென்ற ராஜினி எங்கோ விரைந்து சென்று கொண்டிருந்த சகிலாவின் கரத்தைப்பற்றி நிறுத்தினாள். சகிலா; இதோ பேணு! நான்கொடுப்பதாக நினைக்காதே! யாரோ தந்ததாக நினைத்துக்கொள் அமைதியாகப் பரீட்சை எழுது...”

“இது...”
“என்னுடைய துதான் இந்தா பிடி! வேண்டாமென்று சொன்னால் நான் பரீட்சையே எழுத மாட்டேன்...”

சகிலாவினால் என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. கண்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கின. இமைகள் படபடத்தன, பற்கள் ஒன்றோடொன்று உரசின. சொற்களே பிறக்கவில்லை.

“வாங்கிக்கொள் சகி!”

ரவி: ராஜி, புதிய ஐம்பது சத நாணயத்துக்கும், புதிய ஒரு ரூபாய் நாணயத்துக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

ராஜி: இது தெரியாதா? ஐம்பது சதம் வித்தியாசம்!

அனுப்பியவர்: சபா புஷ்பாட்சன் சன்னாகம்.

“ரா...ஜி! ராஜி! தேய்யு.. வெரிமச் ராஜி... ரா...ஜி! உனக்கு...!”

“இருக்கிறது சகி!”
“பொய்யா சொல்கிறாய்? என்கே பார்ப்போம்...”

என்று சகிலா பழைய உரிமையோடு ராஜினியின் கையிலிருந்த ‘வேன்பேக் கை’ எடுத்து அதைத்திறந்தாள். உடனே...

அதற்குள்ளிருந்த வேறொரு பேணுவை எடுத்த ராஜினி “எனக்கில்லை என்ற நினைத்தாய்?” என்றாள் சகிலாவைப் பார்த்துச் சிரித்தபடி.

பிரிந்தவர் கூடிலும்...? இருவரும் பூரித்த நெஞ்சங்களுடன் தத்தமதுமேசைகளை நோக்கி நடந்தனர்.

சகிலா சினேகிதியின் பெருந்தன்மையை-அன்பை எண்ணியெண்ணி மசிழ்ந்தாள். என்ன நடந்தாலும் ராஜினி என்னுடைய தோழிதான்... நான் திட்டியதைக் கூட மறந்துவிட்டாள்...! அன்று ராஜினியின் மனம் எப்படியெல்லாம் புண்பட்டதோ...? -சுமதி தன்னிடம் இரண்டே பேணுகளை வைத்துக்கொண்டே ‘ஒன்று சிவப்பு மைப்பேணு’ என்று பொய் சைன்னானே! என்னுடனேயே சுற்றித் திரிந்தாளே நிரம்பலா, அவள் கூட இரண்டுபேணுகளிருந்தும் ஒன்று தரவில்லையே, எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போது பேணுக்கு ஏதும் நடந்துவிட்டால் பிறகு தினடாலேவண்டாயிருக்கும் தான். எல்லாம் போலி நட்குத்தானே! என்ன இருந்தாலும் ராஜினி ராஜினி தான்...!”

பரீட்சை எழுதி முடிந்து விட்டது, சகிலா ஓட்டாடி வந்தாள் ராஜினியிடம். அவள் வந்ததும் வராததுமாகச் கேட்டாள்; “ராஜி! எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போது தான் நினைவுவந்தது... எனக்கு நல்ல பேணையைக் கொடுத்துவிட்டு நீ ‘மை’ கசியும் பேணையை வைத்துக்கொண்டாயோ என்று... என்கே பார்ப்போம்...!” என்று கூறுக்கொண்டே ராஜினியிலிருந்த மற்றப் பேணையைப் பிடுங்கித்திறந்தாள் சகிலா.

அது...!

சகிலாவின் கண்கள் நிலைகுத்தி நிற்கின்றன. வேதனை யால் துடிக்கும் இமைகளுக்குள்ளிருந்த அந்தக் கண்கள் கண்ணீரைப் பீறிடச் செய்தன. அது உஷ்ணமான வேதனைக் கண்ணீர்! நாக்கோ தடுமாறியது.
“ரா...ஜி! ராஜி...! இது... இது...” -கண்ணீர் வார்த்தைகளை அழித்தது.
“ஆமாம் சகி! நிப்பில்லைத்தான். இதற்கு ஒரு புதிய நிப்ப வாங்கித்தான் போட வேண்டும் என்றுதான் ஏன்றுவந்திருந்தேன்...”
ராஜி! அந்படியானால் நீ பரீட்சையே எழுதவில்லையா...? -சகிலாவுக்கு வாய்விட்டு அழவேண்டும்போலிருந்தது, இதைக் கேட்கும் போது.
“ஏனடி அழுகிறாய்? நான் எழுதினேன். —ராஜினி தன்னுடைய பென்சிலைக்காட்டினாள்.
“ஆ! ராஜி, ஏன் ராஜி இதை முன்னரே சொல்லவில்லை...? பென்சிலால் பரீட்சை எழுதக் கூடாதல்லவா...? மையினால்லவா எஸ். எஸ். பரீட்சைக்கு எழுதவேண்டும்...! அந்தப் பரீட்சையில் நீ காட்டவில்லையானாலும், அதற்கு எழுதிய சரி பாதி மார்க்குகளென்றாலும் கிடைத்தது. ஆனால் உனக்கு!”
“பார்த்தாயா, உனக்குப் பாதிப்புள்ளிகள்கிடைத்தே, எப்படி? நாம் சுற்றிலிருந்துதானே கேள்விகள் வரும். நீ தெரியாதென்று என்னக்காட்டச் சொல்லி விட்டுப் பின்னர் எழுதிய தற்கு அரைப்பங்கு மார்க்கிடைத்தது எப்படியோ அப்படியேதான் கடவுளின் அருள் இருந்தால் எனக்கும் இந்தப் பாடத்திற்கும் புள்ளிகள் கிடைக்கும்...”
சகிலா ராஜினியை அன்புமேலிட்டால் அப்படியே கட்டிக்கொண்டாள். இன்பக் கண்ணீர் நிறைந்த அவளின் விழிகளுக்கு தங்களிடம் இரண்டிரண்டு பேணுகளும் வைத்துக்கொண்டு தராத அந்தத் “தோழி” கள் போவது தெரியவில்லை. அந்த மாசற்ற விழிகளுக்கூடாக ஆழமால பரிசுத்த இதயங்களின் பிரிக்க முடியாத அன்பின் தாய்மை பளிச்சிட்டது!

சரஸ்வதிதேவி அவர்களை மறக்கவில்லை. எஸ். எஸ். னியில் இருவரும் சித்தியடைந்தார்கள். ஆமாம்! தமன்சிலால் எழுதியதற்கும் புள்ளிகள் தரப்பட்டிருந்தன.

மனிதனைவிட தவளைகள் தான் அதிகதூரம் தாண்டக் கூடியவை. தவளைகள் பதின்மூன்றடி ஐந்து அங்குல தூரத்தை ஒரே தாவில் தாவிவிடும். ஆனால் மனிதனோ பன்னிரண்டடி ஒன்றரை அங்குலந்தான் இதுவரை அதிகமாகத் தாண்டிய தூரம்.

— க. சீவகாருண்யம்

வானம்பலம் (7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அவன்மனம் அளவுக்கு மீறிய ஆனந்தத்தாற் துள்ளியது. அப்படியே கண்களைமுடியவாறு தன்னை மறந்த நிலையில் மோனத்தவத்தில் ஆழ்ந்தான்.

இயற்கை நங்கை மெல்ல அவசந்தாடி அவன் முன் வருகிறாள். அவளைத், தன் கண்களை அகலத்திறந்து பார்க்கிறாள். ஆனால் முற்றாகக் காணமுடியவில்லை. ஒரு கணம் காளிதேவி எப்படி ஆயிரங்கண்கள் பெற்றுள்ளன என ஆராய்கிறாள். அடுத்த கணம் அவன் அறிவு அவனைத்தட்டி எழுப்பியது. ஒவ்வொரு அங்கமாகக் காண்கிறாள். மலை, மடு, அருவி, கடல் இப்படி எத்தனை எத்தனையோ அவன் கண்களில் தோன்றுகின்றன. அவைகளைக்கண்டு மனதில் எழும் எண்ணங்களைக் கவிதைகளாக வடிக்கிறாள். கல்பகோடி ஆண்டுகள் கவிதை பாடுகிறாள். அந்த இயற்கைத் தாயை முழுமையாகத் தன் கவிதையம்பால், வேட்டையாட ஆசைப்படுகிறாள். தோல்வி! ஒரே தோல்வி! ஆனால் சலிக்கவில்லை. முயற்சிக்கு முற்றுப்புள்ளிவைக்கவில்லை. காலங்கள் மாறுகின்றன. உலகம் அழிகிறது. உளம் எழுகிறது. அவன் அசையவில்லை. பாடிக்கொண்டேயிருக்கிறான்.

அந்த மௌனத்தவ நிலையில் எத்தனை நேரம் இருந்தான் என்று அவனுக்கே தெரியவில்லை, மெல்லக்கண்களைத் திறந்து பார்த்தான், இன்னும் இருள் சூழவில்லை. எழுந்து வீட்டை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான். அந்தப் பரிபூரண பக்குவநிலையில் தான் தவழ்ந்த உலகத்தை ஒருமுறை நினைத்துப்பார்த்தான். அவன் உடம்பு புல்லரித்தது.

உண்ணவேண்டும், உடுக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் மட்டும் இல்லாமலிருந்தால், அந்தப் பள்ளத்தாக்குகளிலே அவன் பர்ணசாலை அமைத்துக் கொண்டு, இயற்கைத்தாயுடன் இல்ல

றம் நடத்த ஆரம்பித்து விடுவான். ஆனால் என்ன செய்வது? இயற்கையைப் படைத்த அதே இறைவன் அதைப்பார்த்துப் பார்த்து இரசிப்பதற்குக் காலத்தைப் போதுமானமளவு கொடுக்கவில்லையே.

எண்ணத் தடாகத்திலே, மூழ்கி மூழ்கி இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த சிவலிங்கம் “கலகல வென்ற கால் வளையங்களின் ஒலிகேட்கவே திரும்பிப்பார்த்தான். எந்தப்பெண் அவன் தேயிலைச் செய்க்கிடையே தேடிக்கொண்டிருந்தாளோ அந்தப் பெண் கர்ணகரே வேகத்தில் அருகிலிருந்த செங்குத்தான குன்றென்றில் ஏறிக்கொண்டிருந்தாள்.

அவள் சென்றவேகத்தையும் அந்தக் குன்றின் சரிவையும் பார்த்தபோது முது அவனுக்கே பயத்தினால் நெஞ்சு திக்குற்றது. எப்படியாவது அவளை ஏறமுற்றடுக்க வேண்டும் போலிருந்தது.

“ஏ பெண்ணே! அவன் குரல் தொண்டைக்குள்ளேயே கட்டுப்பட்டுவிட்டது. மீண்டும் பலம் கொண்டமட்டும் கூவினான். நடந்தவாறே திரும்பிப் பார்த்த அவன், அங்கிருந்தேயொருமுறை கைகொட்டிக் கலகல வெண்சிரித்தாள், அவள் மீண்டும் அவன் அழைப்பைக்கேலி செய்துவிட்டு ஏறியபோது வேகம் இருமடங்காக மாறியது.

கண மண் தெரியாத வேகத்தில் சென்றுகொண்டிருந்த அவன் ஸ்திரமற்ற கல்லொன்றிற் கால் வைக்கவே, நிலைதடுமாறி, ‘ஆ...’ என்ற அலறலுடன் அந்த மலைச்சரிவில் உருண்டு கொண்டிருந்தான்.

அந்தப்பயங்கரக் காட்சியைக் காணச்சகிக்காத சிவலிங்கம், தன்னைக்கே கைகளாலும் பொத்திக்கொண்டான்.
(தொடரும்)

கண்ணுக்கும் கோடும்பனே!

— குமார் உண்பால் —

வட்ட வட்ட வெண்ணிலவானில் ஊர்ந்து வருகதே எட்டி எட்டிப் பிடிக்கவே எழுந்து சின்று துள்ளுறேன்.

மொட்டு மொட்டாய். மல்கிகை முக்கைத் துளைக்க மணக்குதே பட்டுப் போன்ற கைகளால் பறித்து முகரப் பார்க்கிறேன்!

சிட்டுக் குருவி கீச்சென சிறகை விரித்துப் பறக்குதே! கூட்டிப் பையன் நானடா சுற்றிச் சுற்றி ஓடுறேன்!

கட்டுக் கட்டாய் கரும்புகள் கட்டிக் கீழே கிடக்குதே கடித்துச் சுவைத்து தின்பனே கண்ணுக்கும் கொடுப்பனே!

குறுநாவல்

- 2 -

மஞ்சள் நிற ஆதவன் மலைக்குப் பின்னால் மறைவதையும், அந்நேரம் அந்தச் சுற்றிடலின்தேங்கி வழியும் அழகையும் காண்பதற்காக சிவலிங்கம் மாலைப்பொழுதை மிக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவன் ஆசைகளை உணராத இயற்கைத்தாய் பனி மூட்டத்தை அனுப்பி விட்டிருந்தான். சுற்றிவர ஒரே புகைமண்டலமாக, பக்கத்து வீட்டைக் கூடத் தெளிவாகப் பார்க்க முடியாமலிருந்தது அவனுக்குப் பெரிய ஏமாற்றத்தையளித்தது.

விட்ட உணர்ச்சிகள் அவள் வாழ்நாளில் முதல் முதலாக அனுபவிப்பதாகவே உணர்ந்துகொண்டாள். ஆனால் அந்த உணர்வுகளின் தன்மை என்னவென்று அவளாற் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

நெஞ்சு படபட என்று அடித்துக்கொண்டது. தன் வருகையைத் தெரிவிக்க மெல்லத் தொண்டையைக் களைத்தாள்.

கவிதைத் தாயின் கரத்திலிருந்து விடுபட்டவனாகக் கழுத்தை அவள் பக்கம் திருப்பினாள் சிவலிங்கம், 'ஓ! வணக்கம் வாருங்கள். அவள் மனதைச் சுற்றி நாணப் புழுதி படிந்து

தின் மெல்ல அவளுக்கு ஆத் திரமாக வந்தது. ஆனாலும் அதைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் மெல்ல அங்கிருந்து போவதற்கு அடியெடுத்தாள்.

எத்தனை யெத்தனையோ வெல்லாம் அவளிடம்கேட்க வேண்டும், சொல்லவேண்டும் என்று தீவிரமாக வரிசைப் படுத்திக் கொண்டிருந்த வேளையில், அவள் அவ்விடத்தை விட்டு நகர்ந்தது பெரிய ஏமாற்றமாக இருந்தது. ஆனாலும் அவளைத் தடுத்து நிறுத்திப் பேசுவதற்கு அவனுக்குத் தைரியம் வரவில்லை.

எங்கே தன்னை அழைக்க மாட்டாளோ என்ற ஏக்கத்துடன் அவ்விடத்தை விட்டு நகர்ந்த அவளுக்கு, அவளின் அமைதி பெரிய ஏமாற்றத்தையளித்தது. சோர்வ

புக் கொள்ளவில்லை. மெல்லப் படிக்கவில்லை இறங்கி ஹோலை அடைந்தான். சொல்லி வைத்தாற்போல் சந்திராவும் அந்த நேரத்திலா அங்கு நுழைய வேண்டும்? தர்மசங்கடமான அந்த நிலையில் தான் தத்தளிப்பதை அவள் அறியாமலிருப்பதற்காக அவளைப் பார்த்து ஒரு முறை அசட்டுத்தனமாகச் சிரித்தான்.

பதிலுக்கு அவரும் சிரித்துவிட்டு "அமருங்கள்", என்றான் அமைதியாக.

கதிரையில் அமர்ந்து கொண்டே, சிவலிங்கம் சந்திராவின் கையிற் காட்சியளித்த புத்தகத்தை நோக்கினான்.

அவன் எண்ணத்தைப் புரிந்துகொண்டவன் போல்,

பார்வை, பேச்சு முதலிய வற்றிற் தெரிந்த தெளிவு, அவன் தான் கவிஞன் சிவாவாக இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை எழுப்பியது. தன் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு ஆரம்பிக்கலானான். "ஏது நீங்கள் கேட்பதைப் பார்க்கும் போது, சிவாவே நேரில் வந்து கேட்பது போலல்லவா இருக்கிறது!"

"அதற்குள் ஒரு 'போல்' வரவேண்டிய அவசியமேயில்லையே!"

"என்ன?"

"அந்தச் சிவா நானே தான்!"

சந்திராவுக்குத் தன்னையே நம்ப முடியவில்லை. ஒரு பெரிய கவிஞனுடன் தான் உரையாடிக் கொண்டிருக்கி

வானத்தாமரை

ஏதாவது கவிதையாவது எழுதலாம் என்ற எண்ணத்துடன் மேசை மேலிருந்த பெப்பரையும் பென்சிலையும் எடுத்துக்கொண்டு போய் யன்னலருகே கதிரையைப் போட்டுவிட்டு அமர்ந்தான்.

சந்திரமதிக்கோ அவளைப் பார்த்த நேரம் தொட்டு அவளைத் திரும்பப்பார்க்க வேண்டும்; ஏதாவது பேச வேண்டுமென்ற எண்ணங்கள் எழுந்து சுடர்விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் அச்சுடரின் ஒளி அவள் இதயத்திற்குள் பரவி தைரியத்தைத் தட்டி எழுப்ப முன்னமே நாண இருள் தோன்றிச் சுடரின் ஒளியை மங்க வைத்தது. ஏதாவதொரு காரணம் கற்பித்துக்கொண்டு அவனுடைய அறைக்குச் செல்ல வேண்டும் என எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவளுக்கு மாலைத்தேநீர் ஓர் அரிய வாய்ப்பைத் தேடித் தந்தது.

நன்றாகக் கனிந்த இரண்டு மாம்பழங்களை அறுத்து ஒருதட்டில் அழகாக அடுக்கி வைத்தாள். ஒரு கையிற் தேநீரும் மறுகையிற் அந்தத் தட்டுமாக மெல்ல மாடிப் படி ஏறினாள்.

அறையின் பக்கத்தில் வந்து ஒரு கணம் தாமதித்து நின்றாள். அவளது மூச்சைத் தவிர அந்த இடத்தில் பரிபூரண அமைதி குடிகொண்டிருந்தது. அந்தக் குழந்தை அவன் நெஞ்சில் ஏகோ ஒரு தவிப்பை ஏற்படுத்தித் திரும்படி விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உண்டுபடுத்தியது. ஆனாலும் கையில் இருந்த தேநீரை நினைவு படுத்திக் கொண்டு மெல்லக் கதவைத் திறந்தாள்.

பரந்து கிடந்த பனி மூட்டைத்திடையே பார்வையைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்த சிவலிங்கம் கையிற் பேப்பரை வைத்துக் கொண்டு பென்சிலின் அடிப்பாகத்தை வரய் நுனியிற் தட்டியவாறு அழகாகச் சாய்ந்திருந்தான். அவன் சுருண்ட கேசமும், எதையோ ஆராய்ச்சி நடத்திக்கொண்டிருந்த அவனுடைய கண்களும் அவன் நெஞ்சுக்குள் புருந்து கிளறி

கொண்டாலும் அவன் அழைப்பின் கலகலத்த தன் மையினால் அது அரைகுறையாக அகற்றப்பட்டு குனிந்த தலைநிமிராத நடந்து வந்தான்.

சிவலிங்கம் எத்தனையோ பெண்களைச் சந்தித்திருக்கிறான், ஆனால் அவர்கள் யாவரையும் விடச் சந்திரமதி ஏதோ ஒரு விதத்தில் உயர்ந்தவளாகவே தோன்றினாள். அவள்மெல்ல மெல்ல நிலத்திற் தன் பார்வையைப் பதித்து நடந்து அவளருகில் அமைதியாகத் தேநீரையும், பழத்தட்டையும் வைத்துவிட்டு மருண்ட

— நா. யோகேந்திரநாதன் —

அவள் விழிகளாலே ஒரு முறை அவளைப்பார்த்துவிட்டுத் தலையைக் குவித்து கொண்டாள்.

"சந்திரா! இவையெல்லாம் எனக்காக நீங்கள் தயாரித்தவையா?" ஆமாம் என்று சந்திரமதி செல்லாவிட்டாலும், அவள் புன்னகை பூத்துவிட்டுத் தலையைக் குனிந்த விதம், ஆமோதிப்பதாக அமைந்திருந்தது.

வழக்கமாகப் பெண்களுடன் பேசுகின்றபோது, சிவலிங்கத்துக்கு ஒரு பெரிய கஷ்டமான காரியம். ஆனால் அவர்கள் பார்க்காத வேளைகளில் அவர்களின் ஓர் வொரு அசைவையும் பார்த்துப் பார்த்துப் கவிதை பாடியிருக்கிறான். இன்று அவன் நிலைமை மிகவும் தர்மசங்கடமாக இருந்தது. தன்னருகில் வந்து, அமைதி கலந்த அழகுடன், நாணத்தின் வடிவமாக நின்று கொண்டிருக்கும் ஒருபெண்ணிடம்கதைப்பதற்கு அவனுக்குமே வெட்கமாகத் தான் இருந்தது. ஆனாலும் தான் ஒரு ஆண்பிள்ளையென்பதை நினைவில் நிறுத்தி, அவளிடம் என்ன கதைக்கலாம் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினான்.

தான் அருகில் நிற்பதை யும் பொருட்படுத்தாது, எதையோ சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த சிவலிங்கத்

டைந்த எண்ணங்களுடன் படிக்கட்டுகளிற் காலைவைத்தான்.

அவள் உருவம் தெரிந்த இடத்தில் சலனமற்றகுளிர் காற்று அசைந்தாடிய பொழுதுதான், அவளை இன்னும் சிறிதுநேரம் அங்கேயே நிறுத்தி வைத்திருக்கலாம் என்று தோன்றியது. என்றாலும், அவளுடைய அந்த மென்மையான நடையை யும், அமைதியான தன்மையையும் பார்த்து இரசிக்க வேண்டும் என்ற அவள் அவன் நெஞ்சத்தின் வெளிவாயின் வீளிம்புவரை நின்று ஆடியது. மெல்ல எழுந்து

வாசற்கதவிற் தோளைச் சாய்த்தவாறே, கைகளை முன்னூற் கட்டிக் கொண்டு கீழே நோக்கினான்.

அமைதியாக கூடத்தில் நடந்துகொண்டு சென்று அந்த அறையையாவது ஒரு முறை மனங்குளிர்ப் பார்க்க வேண்டுமென்று சந்திராவின் மனதில் தோன்றியது. மெல்லத் திரும்பிப் பார்த்த போதுதான் சிவலிங்கம் தன்னைக் கண்டொட்டாதுபார்த்துக் கொண்டிருப்பதை அவளால் உணரமுடிந்தது.

இருவர்கள்கண்களும் ஒரு சணநேரம் குத்திட்டு நின்றன. அடுத்த கணம் அவை பாய்ந்து அப்பாற் கிடந்த பொருட்களிலெல்லாம் விழுந்து படாதபாடுபட்டன. அப்பொழுது இருவருமே தங்கள் செய்கைகளுக்காக தங்களை நொந்து கொண்டனர். வெட்கத்தால் உடல் குறுகியவனாக அறையினுட்புருந்தான் சிவலிங்கம். ஹோலைக்கடந்து ஓடிச் சென்று மறைந்தான் சந்திரமதி.

தன் குட்டு உடைந்துவிட்டதால் சந்திரா தன்னைப் பற்றி என்ன நினைப்பாளோ என்ற எண்ணம், அவளைப் பெரும் குழப்பத்துக்குள் ஆழ்த்தியது. ஏதாவது வேறு காரணங்களைச் சொல்லித் தன்னைப் பற்றித் தவறான எண்ணம் எழாமல் தடுக்க வேண்டும் போலிருந்தது. அவனுக்கு அறைக்குள் இருப்

"இது காண்டேகரின் புத்தகம் வேண்டுமானால் படித்துப் பாருங்கள், என்று கூறிவிட்டு அவளிடம் நீட்டினான்.

அந்தப் புத்தகத்தை வாங்கியவாறே அவன் கேட்டான், "ஏது நீங்கள் பெரிய இலக்கிய ரசிகை போலிருக்கிறீர்கள்."

மெல்லச் சிரித்துவிட்டு அவள் கூறினாள், "மனதைத் தூய்மைப்படுத்தும் இலக்கியங்களை நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன். இலக்கியம் வாழ்வின் தாய்மையான பக்கங்களைத் தழுவிச் செல்லும் பொழுதுதான் படிப்பவர்களைப் பைத்தியமாக்கிறது. தன்னிடமே ஒன்றைக்கும் திறமை கொண்ட அந்த இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை நான் ரசிகையேதான்."

ஆழங்காண முடியாத கடல் அமைதியாக இருக்கும் என்கிறார்கள். சிவலிங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் சந்திரா-இழையோடும் அந்த அமைதிக்குப் பின்னால் இவ்வளவு ஆழமான அறிவு இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கவேயில்லை. கண்ணுக் கெட்டாத தூரத்துக்கெல்லாம் பரந்துகிடக்கும் அறிவுப் பெருங்கடலாகவே அவள் தோன்றினாள்.

அதுவும் தான் எத்தனையோ முறை தன் எழுத்துக்களில் வலியுறுத்திய உண்மையை இன்று சந்திராவின் வாயினூற் கேட்கும் பொழுது அவனுக்கே மிகவும் பெருமையாக இருந்தது. தான் சிருஷ்டிக்கும் அந்த இலக்கியங்களை மனமார ரசிக்கும் ஒரு ரசிகையைக் கண்டுபிடித்துவிட்டதில் அவனுக்கு மகிழ்ச்சி பிடிபடவேயில்லை; என்றாலும் அவனுக்குத் தன் இலக்கியங்களை எவ்வளவுதூரம் இரசித்திருக்கிறான் என்றறியும் ஆவல் முன்னணியில் நின்றது.

"நீங்கள் சிவாவின் இலக்கிய சிருஷ்டியைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

ஓ! அவரின் 'மஞ்சள் வெய்யில் தான் பிரசித்தி பெற்ற கவிதைத்தொகுதியாயிற்றே!"

சிவலிங்கம் ஆவலுடன் கேட்ட விதமும், அவன்

றேன் என்று நினைக்கும் பொழுது, தன்னையும் தன்னைச் சுற்றியுள்ள சூழலையும் அவளால் நம்ப முடியவில்லை.

ஆனந்தச் சமையைத் தாங்கமுடியாத அவள், அதைத் தன் தந்தையிடம் கொடுத்துச் சிறிது பங்கிடலாம் என்ற எண்ணத்தில் புலவர் அருணா சலத்தைத்தேடி ஓடினாள்.

அவள் ஆனந்தமடைந்த பொழுது பட்டபாட்டையும், துள்ளிய துள்ளலையும் கூட, ஓர் அமைதிப் போர்வைக்குள்ளாகவே அவளுல் காணமுடிந்தது. அந்தத்தனித்தன்மையின் ரகசியத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவனாக, மெல்ல ஒரு முறை உலவிவிட்டு வருவதற்காக வெளியே கிளம்பினாள்.

புகைமண்டிக்கிடப்பதைப் போல், ஊரையே தன்னுடலாய் மறைத்து வேடிக்கை புரிந்து கொண்டிருந்த பனிப்படலம் சிறிது விலகியிருந்தது. சின்னஞ்சிறு குன்றுகளும், புனல்களும் சிறிது சிறிதாக அவன் கண்களில் தென்பட ஆரம்பித்தன.

தூரத்தே தெரிந்த அருவியை நாடி நடந்துசென்றான். நடுவிலே ஒருபாறை, அதைச் சுற்றி நீர் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அப்பாறைக்குச்செல்வதற்கென வழியமைத்தாற்போல், சின்னஞ்சிறு கற்கள் காணப்பட்டன. அதைப் பார்த்த போதே அதன் நடுவே போய் அமர்ந்திருந்து தன்னைச் சுற்றியோடும் புனல்நீரில், பேராதனை அழகையெல்லாம் பிம்பமாகக் காண வேண்டும் என்று தோன்றியது.

அந்தக் கல்விற் போய் நின்று சுற்றிவரப் பார்த்தான், நீருக்குட்பார்த்தான். நீண்டு வளர்த்திருந்த இரப்பர் மரங்களும், அதன் உச்சியில் ஒலியெழுப்பிக்கொண்டிருந்த வண்ணச்சிட்டுகளும், தலைகீழாகத் தெரிந்தன. வேறு ஒருவர் பார்த்தால் தானும் கூட, அந்த அழகுச் சின்னங்களுடன் சேர்ந்து காணப்படுவான் என்று நினைக்கும் பொழுது

(6-ம் பக்கம் பார்க்க)

அழகானவனையும்—புழுக்களையும் சரிவர
மெற்றசின்ரோக்ஸ் உடன் - டிப்ரெறெக்ஸ்
 METASYSTOX DIPTEREX
 மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள மருந்து விநியோகஞ் செய்ய
 விநியோகஸ்தர்கள் தில்லாத கிராமங்களிலிருந்து தின்னப்பங்கள் கோரப்படுகின்றன.
 ROYAL DISPENSARY T' GRAMSROYAEL
 PHONE 397 JAFFNA Digitized by Noolaham Foundation
 noolaham.org | aavanaham.org

ஓராயிறு கதை மலர்

ருணை தலையணையில் முகத்தைப் புதைத்து விடிக் கொண்டு இருந்தாள். பொங்கிவரும் கண்ணீருக்கு அணைபோட அவளால் முடியவில்லை. அகமே அழுது கொண்டிருக்கும் போது முகத்தில் முத்துமுத்தாக நீர் பெருகத்தானே செய்யும். அதை எப்படித் தடுப்பது?

கருணை செல்வமகன்தான். அவள் கண்ணில் நீர்வடிந்தால் பெற்றோரின் உள்ளத்தில் உதிர்வதென்றும், அவளது ஆசைக்கு அவர்கள் அணைபோட்டது கிடையாது. அவளுக்கு இரு சகோதரர்களிருந்தனர். சகோதரர்களுக்கும் அவள் அன்புச் சகோதரிதான். அன்பின் அணைப்பிலே வளர்ந்த அவள், விரும்பிய தெல்லாவற்றையும் தடையின்றிப் பெற்று வந்த அவள் அன்று தாயின் சீற்றத்துக்காளாகிவிட்டாள். தந்தை கூட அவள் ஆவலுக்குத் தடை கூறிவிட்டார்.

வேறேதாவதற்கு அவர்கள் தடைபோட்டிருந்தால் அவள் பொறுத்திருப்பாள். ஆனால் அருமைத்தோழிய மனுடன் போராடும் சமயத்தில் அவளைக்கண்டு கதைக்கத் தடைபோட்டு விட்டார்கள் அவர்கள். கருணைவின் ஆரூயிர்த்தோழி கண்ணம்மா. அவர்களிடையே வேற்றுமையென்பதேயிருந்ததில்லை. இன்று கண்ணம்மா கொடிய விஷ சுரத்திற்குள்ளாகி மரணவாயிலிலே நிற்கின்றாள். அவளைப்பார்த்துப் பேசக் கருணைவின் இதயம் கணத்துக்குக் கணம் துடித்தது. ஆனால் அவளைப்பார்க்கப் போகவே கூடாதெனத் தடுத்துவிட்டனர் பெற்றோர்.

குழறிக்குழறி அழுது வண்ணம் கருணை இருந்தாள். அவள் உடல் அங்கு இருந்தது. உள்ளமோ உயிர்த்தோழியிடம் சென்றுவிட்டது. கண்ணம்மா கருணைவின் உயிர்த்தோழி தான். கருணைவின் உள்ளத்தில் கடந்தகாலச் சம்பவங்களைல்லாம் இப்பொழுது கூடப் பசுமையாகப் பதிந்திருக்கின்றன.

அப்பொழுது கருணை கன்னிப் பெண்ணல்ல. பள்ளி செல்லும் பாலகி. அவள் மூன்றாம் வகுப்பிலிருந்து நான்காம் வகுப்பிற்குக் காலடி வைத்த அன்று பல சிறுவர் சிறுமிகள் புதிதாக வந்திருந்தனர். அவர்களில் கண்ணம்மாவும் ஒருத்தி. அவள் தேம்பியழுது கொண்டிருந்தாள். அவளிடம் சென்று கருணை மழலை மொழி கூறித் தேற்றினாள். அழைத்துச் சென்று பாடசாலையின் பல்விடங்க்களையும் காட்டினாள்.

முதல்நாளே தன்னிடம் அன்பு காட்டிய கருணைவின் கண்ணம்மா இணைந்துவிட்டாள். ஆனால் இருவரும் மலையும் மடுவும் போன்றவர்கள். கருணை செல்வத்தில் மிதப்பவள். கண்ணம்மாவோ வறுமையில் வாடுபவள்.

அந்தப் பிஞ்சு உள்ளங்கள் அந்த வேற்றுமையை உணரவில்லை. கண்ணம்மா ஒருநாளும் தன்னைப் போல் பட்டுச்சட்டை அணியாததைக்காணக் கருணைவுக்கு ஆச்சரியமாகவிருந்தது. அவளது கிழிந்த உடைகளைக் கண்டவள் கண்ணம்மாவும் தன்னைப்போல் பட்டுச்சட்டை அணிய வேண்டுமென்று ஆசை கொண்டாள்.

ஒரு நாள் கருணை, கண்ணம்மாவிடம் "ஏன் கண்ணம்மா நீநல்ல சட்டை போடாதேயில்லை?" என்று கேட்டாள். இது அந்தப் பிஞ்சு உள்ளத்தின் வஞ்சனை யற்ற வினா. "நல்ல சட்டை

வாங்க எங்களிடக் காசில்லை" என்றுள் கண்ணம்மா. "ஏனில்லை?" உலகம் புரியாத கருணை இப்படிக்கேட்டாள். அதற்குக் கண்ணம்மாவிற்கும் பதில் கூறத் தெரியவில்லை. "அதுதான் தெரியேல்லை" என்றுள் அவள் "என்மாதிரித்தானே கண்ணம்மாவும் இருக்கிறாள். 'ஏன்

அவளுக்குமட்டும் சட்டை வாங்கக் காசில்லை. நாமெல்லோரும் ஒரேமாதிரி மனிதர்கள் தானே" என்று என்மிட்டாள் கருணை. அந்தச் சிறுமி கண்ட ஒற்றுமையை 'பெரிய மனிதர்கள்' காணு ததுதான் அதன் காரணமென்பது அவளுக்குத்தெரியவில்லை. மறுநாளே தனது சட்டையொன்ற எடுத்து வந்து கருணை கண்ணம்மாவிடம் கொடுத்தாள்.

கருணைவீட்டில் செய்யப்படும் பட்சணங்களைக் கண்ணம்மா ருசி பார்த்தால் தான் கருணைக்குத்திருப்தியேற்படும். கண்ணம்மாவீட்டிலிருக்கும் மாங்காய், விளாங்காய் என்பவற்றை கருணை ருசித்தாலே கண்ணம்மா உறங்குவாள். சின்னஞ்சிறு வயதிலேயே அவர்கள் உற்ற சிநேகிதிகளாகி விட்டனர்.

காலம் உருண்டது. சிறுமி களும் வளர்ந்தனர். படிப்புடன் நட்பும் வளர்ந்தது. அம்மா அடித்ததைப் பற்றியும் அப்பா வாங்கிவந்த பொருளைப்பற்றியும் அண்ணன் செய்த குறும்புகளைப்பற்றியும் ஒருவருக்கொருவர் பேசி மகிழ்ந்தவர்கள். இப்பொழுது வேறு என்னென்னவோ எல்லாம் பேசினர்.

கண்ணம்மா தன்குடும்பத்தின் வறுமையைப்பற்றிக் கூறுவாள். வறுமையின் காரணமாகத் தன் இல்லத்தினர் அடையும் இன்னல்களைச் சொல்லிச் சொல்லிக் கவலை கொள்வாள். கருணை அவளுக்கு ஆறுதலும் தேறுதலும் கூறுவாள். தேவையான சமயங்களிற் தன் சேமிப்பிலிருந்து பெற்றோருக்குத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் கண்ணமாவுக்குப் பணம் கொடுப்பாள்.

பாடசாலையில் இருவரும் இணைபிரியாது இருப்பார்கள், ஒன்றாகவே படிப்பார்கள். ஒன்றாகவே உண்பார்கள். இருவரும் ஒருவராகவே இணைந்துவிட்டனர். ஒரு நாளைக்குக் கண்ணம்மா வராவிடில் கருணை துடிப்பாள். கருணை வராவிடில் கண்ணம்மா பதறிப்போவாள்.

ஒருமுறை பாடசாலையில் உல்லாசப் பிரயாணம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். கண்ணம்மா அதிற்கலந்து கொள்ள முடியாத நிலையிலிருந்தாள். அவளது அண்ணை நோயுற்றிருந்ததால் தாயை தனியே விட்டு வரக் கண்ணம்மா விரும்பவில்லை. சுற்றுப்பிரயாணத்தில் கலந்து கொள்ள ஆயத்தங்கள் செய்திருந்த கருணைவும் போக மறுத்துவிட்டாள். கண்ணம்மா என்னென்னவோ கூறிப் பார்த்தாள்.

"கருணை, இத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பம் மீண்டும் கிடைக்காது. நீ போய்விட்டு வந்து பார்த்தவற்றைக் கூறினாலே நான் பார்த்துபோலிருக்கும். சந்தர்ப்பத்தைத் தவறவிடாமல் போய்விட்டுவா" என்றுள் கண்ணம்மா. "உனக்குக் கிடைக்காத சந்தர்ப்பம் எனக்கு வேண்டாம் கண்ணம்மா. நீ இல்லவருடைய போது நான் எதைப்பார்த்தாலும் பார்த்துபோலிருக்காது." இது கருணைவின் பதில். "உல்லாசப்பிர

யாணமென்றால் எவ்வளவு சந்தோஷமாக..." என்று ஆரம்பித்த கண்ணம்மாவை இடைமறித்து "நீ அனுபவிக்காத சந்தோஷம் எனக்கு வேண்டாம். நான் போனாலும் அது எனக்குத்தான் புகழாகத்தான் இருக்கும்" என்று அந்தப் பேச்சுக்கே கருணை முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டாள். எந்தோழி அது பவித்தால் போதும். அது நான் அனுபவித்ததுக்குச் சரி என்றெண்ணினாள் கண்ணம்மா. என் தோழி அனு

அவளது எண்ணம் உண்மையாகி விட்டது, எஸ். எஸ். ஸி. யுடன் கண்ணம்மாவின் கல்விக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. கருணைவின் கல்வி தொடர்ந்தது, கண்ணம்மா பாடசாலைக்கு வராதுவிட்டபின் கருணை அடிக்கடி அவளது வீட்டிற்குச் சென்று வருவாள்.

மூன்று மாதம் இப்படிக்கழிந்தது. அதன்பின் திடீரென்று கண்ணம்மாவின் வீட்டிற்குப் போகக்கூடா

தாள். ஆனால் அவர்கள் டையே கடித்த தொடர்பு இருந்து வந்தது.

பார்த்தால் பேசினால்தான் அன்பு இருக்கும், வளருமென்று கூறிவிட்ட முடியாது. அன்பு இருப்பதால் தான் அந்த அன்பு பார்த்துப் பேச வேண்டுமென்னும் உணர்ச்சியை எழுப்புகின்றதே தவிர பார்த்துவிட்டாலும் பேசாவிட்டாலும் உண்மை அன்பு அழிய முடியாது. அது போல் கண்ணம்மாவின் தும் கருணைவின் தும் அன்பு வளர்ந்ததேயொழியக் குறைந்து விடவில்லை. ஆனால் இருவரும் ஒருவரையொருவர் காணத்துடித்தனர். தோழிகளிடையே ஆயிரமாயிரம் விஷயங்கள் கதைப்பதற்கு இருக்கும். நாட்கணக்கில் பேசவேண்டிய விஷயங்களைக் கடித்ததில் வடித்து விட முடியுமா? உயிர்த்தோழிகள் ஒருவரையொருவர் பார்க்காமலிருந்தால் அவர்கள் உள்ளம் என்னபாடுபடும்? அவர்களுக்கோ சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டவில்லை.

ஒரு நாள் கண்ணம்மாவிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. அதில் தனக்குக் காய்ச்சல் கண்டிருப்பதாக அவள் எழுதியிருந்தாள். அந்தக் கணமே ஓடிச் சென்று கண்ணம்மாவைப் பார்த்து வருவாள். (26 மார்ச் 1985)

கடைசியாக ஒரு முறை

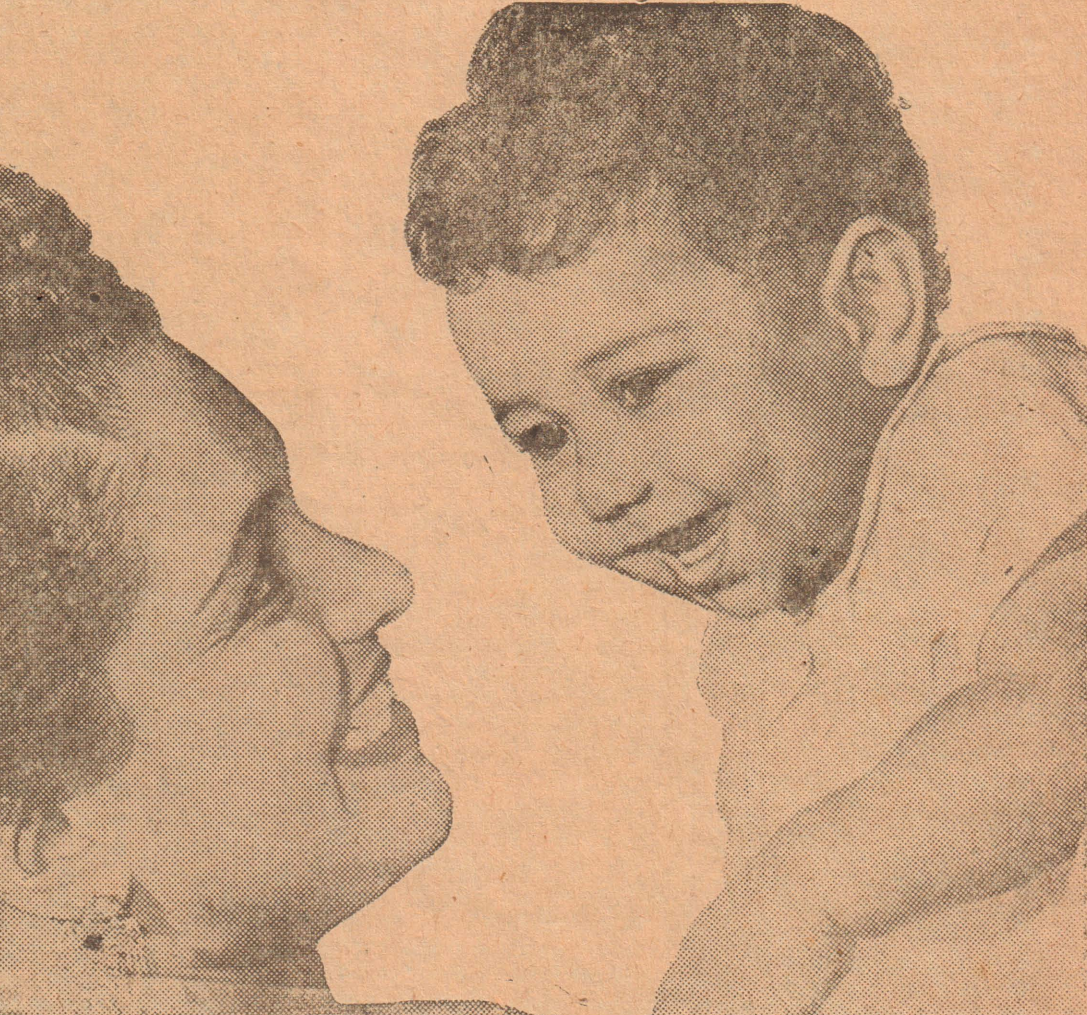
பவிக்காதது எனக்கெதற்கு? என்றெண்ணினாள் கருணை. அத்தகைய அன்பு அவர்களுடையது.

அவரின்

"பணக்காரப் பெண்ணுயிருந்தும் நீ இவ்வளவு கர்வமற்ற பெண்ணுயிருக்கிறாயே. ஆனால் நம்மிருவரது நட்பும் பாடசாலை வாழ்க்கை முடிந்த பின்பும் தொடருமா என்ற சந்தேகமாயிருக்கிறது" என்று கண்ணம்மா பலமுறை கூறியிருக்கிறாள்.

தெனக் கருணைவின் பெற்றோர் தடைவிதித்தனர். கருணை பல நாட்களாக அல்ல பல வருடங்களாகக் காத்துவந்த இரகசியம் பெற்றோர்களுக்கு எப்படியோ தெரிந்துவிட்டது. அதன்பலன் கண்ணம்மாவின் வீட்டிற்குப் போகக் கூடாதெனக் கடும்தடையுத்தரவு போடப்பட்டது.

கருணை போகாமலிருப்பது எப்படி? கேள்விகளும் மிஞ்சி வாதாடினாள். எஞ்சியது பெற்றோரின் கோபமே, எதுவுமே செய்ய முடியாத நிலையில் பெற்றோரின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்

விவேகமுள்ள தாய்மார், தங்கள் குழந்தைகளின் சுகவளர்ச்சிக்கு ஒஸ்டர்மில்க்கையே நம்புகிறார்கள்.

தாய் பால் ஊட்ட முடியாத தருணங்களிலோ அல்லது தாய்பால் போதாமற்போகும் வேளைகளிலோ நீங்கள் ஒஸ்டர்மில்க்கை பரிபூரணமாக நம்பமுடியும். தாய்மை மாறாததன்மையுடைய ஒஸ்டர்மில்க், ஆரோக்கியமளிக்கும் ஓர் பால் ஆகாரம். பச்சிளங் குழந்தையின் மென்மையான வயிற்றுக்கு பாதுகாப்பானது. இரும்புச்சத்தும், விட்டமின் Dயும் உள்ளிட்டு அமைக்கப்பட்ட ஒஸ்டர்மில்க், குழந்தையை திடகாத்திரமாகவும், ஆரோக்கியமாகவும், வளரச்செய்கிறது. நாளொரு மேரியும், பொழுதொரு வண்ணமாக குழந்தைகள் வளர்ந்து நிகழ ஒஸ்டர்மில்க்.

ஒஸ்டர்மில்க்

